

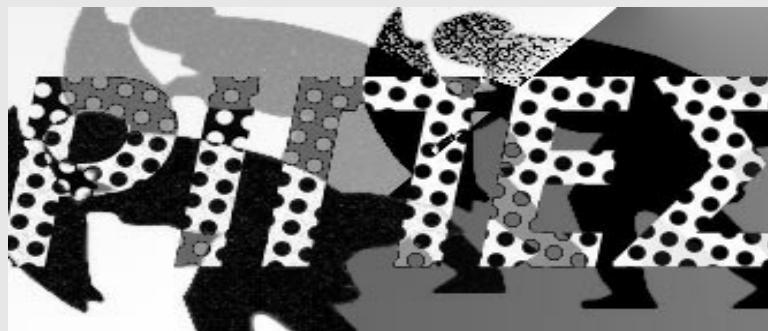

**Ανοιχτά τα μέτωπα
για τη δικαίωση
των απεργών πείνας**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1979: Εμπρηστικές βόμβες σε τέσσερα λεωφορεία (ΕΛΑ) 19/3/1983: Εκτελεστη εκδότη «Βραδινής» Τζώρτζη Αθανασιάδη 20/3: Ημέρα γης, αποχής από κρέας, αστρολογίας, θεάτρου για παιδιά-νεούς, γαλλοφωνίας, Ιράν: Ημέρα εθνικοποίησης πετρελαίου, Τυνησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 20/3/1947: Δολοφονία Γάννη Ζεύγου (ΚΚΕ) 20/3/1954: Χιλιάδες μαθητές εναντίον αγγλικού προξενείου (Ρόδος), δεκάδες τραυματίες 20/3/1970: Παραπομπή 35 μελών «Δημοκρατικής Αμυνας» σε στρατοδικείο 20/3/1972: Βόμβα κοντά σε προβλήτα δου στόλου, αντιαμερικανικές προκρηπίδες (ΕΛΑ) 20/3/1973: Δεύτερη κατάληψη Νομικής, εισβολή αστυνομίας με αίτημα συγκλήτου, δεκάδες τραυματίες, εκατό συλλήψεις 21/3: Ημέρα για εξάλειψη φυλετικών διακρίσεων, δασοπονίας, πτούσης, ύπνου, Αίσθηση: Ημέρα πουλιών, Ναϊμπίτια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990), ΗΠΑ: Ημέρα αγροτών 21/3/1910: Ιδρυση Εργατικού Κέντρου Αθήνας 21/3/1927: Εξέγερση εργατών Σαγκάς ενάντια στη συντηρητική κυβέρνηση του βορρά 21/3/1956: Μάχη μεταξύ ελλήνων πολιτικών προσφύγων (Τασκένδη) 21/3/1960: Πύραυλοι αφρικανικής αστυνομίας κατά ειρηνικής διαδήλωσης (Σάρτεβιλ), 69 νεκροί, 180 τραυματίες 21/3/1972: Δίκη ΠΑΚ για βομβιστικές ενέργειες, έντεκα καταδίκες 21/3/1997: Ο Κώστας Καρδαμαλής εκλέγεται αρχηγός ΝΔ 22/3: Ημέρα νερού 22/3/1949: Αναπίναξη ηλεκτρικού σταθμού Ξυλόκαστρου από αντάρτες 22/3/1977: Βόμβα ακροδεξιών καταστρέψει ΙΧ του ΓΤ της ΕΣΔΗΝ 22/3/1987: Αυτοκτονία Οδυσσέα Αγγελή (Κορυδαλλός) 22/3/1997: Θάνατος Ανδρέα Λεντάκη 22/3/2004: Ιστραλινοί σκοτώνουν τον πνευματικό ηγέτη της Χαμάς Αχμέντ Γιασίν 23/3: Ημέρα μετεωρολογίας, Πακιστάν: Ημέρα δημοκρατίας (1956), Σουδάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 23/3/1801: Απόπειρα κατά τον Παύλου Ι 23/3/1919: Ιδρυση φασιστικού κόμματος Μουσολίνι 23/3/1956: Αποχή φοιτητών πανεπιστημίου Τυφλίδας κατά εκστρατείας σπιλωσής του Στάλιν 23/3/1986: Αναπίναξη αγάλματος Τρούμαν 23/3/1987: Βόμβα στη λέσχη αξιωματικών βρετανικής βάσης, 31 τραυματίες (Γερμανία) 23/3/1988: Τέσσερις βόμβες εναντίον αυτοκινήτων τούρκων διπλωματών (17N) 23/3/1992: Φιάσκο Ριανκούρ 23/3/1993: Δύο βόμβες στο υπουργείο Εμπορίου (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 24/3: Ημέρα κατά φυματίωσης, Λάσος: Ημέρα στρατού 24/3/1924: Κατάργηση βασιλείας, έκπτωση δυναστείας Γλίξμπουργκ (Αλέξανδρος Παπαναστασίου) 24/3/1943: Απελευθέρωση Γρεβενών από ΕΛΑΣ 24/3/1957: Ιδρυση Κοινής Αγοράς 24/3/1971: Εκρήξη βόμβας στην Ερμού 24/3/1976: Χειροβομβίδα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο, δυναμίτης στα γραφεία ΚΚΕ (Κορυδαλλός) 24/3/1999: Αρχή βομβαρδισμών NATO στο Κοσσυφοπέδιο 25/3: Ελλάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1821) 25/3/1914: Η αστυνομία ζήτησε στρατιωτικές ενισχύσεις κατά απεργίας (Ν. Υόρκη) 25/3/1983: Επιστροφή Μ. Βαρειάδη στην Ελλάδα 25/3/2000: Δολοφονία 17χρονου Νίκου Λεωνίδη από ασφαλτή Αταμαζή (Θεσσαλονίκη).

● Σε απλά ελληνικά, ο Γιωργάκης μεταφέρει στον ελληνικό λαό το εξής μήνυμα ●●● Αντί να μας βιάσουν, προσφερθήκαμε μόνοι μας και το απολαμβάνουμε ●●● Βεβαίως, ο ελληνικός λαός δεν το απολαμβάνει καθόλου ●●● Εχει σημασία, όμως, και η ιδεολογία που πλασάρεται ●●● Η ιδεολογία του ραγιδισμού έναντι της «Υψηλής Πύλης» του διεμνούς χρηματιστικού κεφάλαιου ●●● Και του ελληνικού κεφάλαιου, βεβαίως, το οποίο επίσης το απολαμβάνει ●●● Διότι ούτε η πολιτική κλίκα ούτε η ελληνική κεφαλαιοκρατία βιάζονται ●●● Μόνο οι εργαζόμενοι και οι νέοι ●●● Γ' αυτό και δεν χωράνε εδινικοπατιωτικού τόνου στη σημερινή συγκυρία ●●● Τώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ο τόνος πρέπει να είναι ταξικός-αντικαπιταλιστικός ●●● «Χρειαζόμαστε ισχυρές ευρωπαϊκές αποφάσεις για να καθησυχαστούν οι αγορές» ●●● Γιωργάκης Παπανδρέου έφα ●●● Οσο για τους εργαζόμενους, να πά' να γα... ●●● «Θέλουμε τον κόσμο των επιχειρήσεων πρωταγωνιστή»

●●● Αντωνάκης Σαμαράς έφα ●●● Και τους εργαζόμενους, ψηφοφόρους πρόβατα ●●● «Η Ελλάδα είναι έτοιμη να πάρει πρόσθετα μέτρα, τα οποία θα συμπεριλαμβάνουν διωτικοποίησης ύψους 50 δισ. ευρώ» ●●● Αγκελά Μέρκελ έφα ●●● Εκείνο το «συμπεριλαμβάνουν» βγάζει μάτι ●●● Ιδιωτικοποίησης, ξεπουλήματα και... πολλά άλλα ●●● Χώρα βουτηγμένη στα σκατά χαρακτήριση την Ελλάδα ο Στρογκός ●●● Λογικόν ●●● Οταν έρχεται στην Ελλάδα, μόνο με σκατά κάνει παρέα ●●● Στον φίλο του τον Γιωργάκη, πάντως, έκανε τη χάρη να ζη-

τήσει την αφαίρεση του επίμαχου αποσπάσματος από το ντοκιμαντέρ του Καναλ+ ●●● Και τι έγινε, όλοι ξέρουμε τι έλεγε ●●● Ελεγε ότι ο Γιωργάκης είχε ζητήσει παρέμβαση του ΔΝΤ από το Δεκέμβρη του 2009 ●●● Κοτζάμ Πετσάλνικος να μη φτάξει και μια πισίνα και καναδύο κτηριάκια πέριξ αυτής στη βίλα του; ●●● Μπασκλασάρια είναι ο άνδρωπος; ●●● Τα έφτιαξε, βέβαια, αυθαίρετα, αλλά αυτά έχει η ζωή ●●● Άλλος φτιάχνει μια καλύβα για να βάλει το κεφάλι του κι άλλος μια πισίνα για να λουζεί την κορμάρα του ●●● Αυθαίρετοι και

οι δύο ●●● Είκοσι αλεξίσφαιρα γιλέκα, έξτρα πρίμα, δώρησε στους μπάτσους ο Καρατζαφέρης ●●● Και ο Παπουτσής εξήρε τη χορηγία του, διότι το κράτος είναι φτωχό, όπως είπε ●●● Πάει, χάλασε ο κόσμος ●●● Γιουχάρισαν ακόμα και το παιδί του λαού, τον Ανδρέα τον Λοβέρδο, στο Χαλάνδρι ●●● Και καλά, να του φωνάζουν το γνωστό «Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ και ληστεύει το λαό ●●● Το άλλο, όμως, τι το ήθελαν; ●●● «Οι υπουργοί δεν είναι εικόνα στις ειδήσεις, στο δρόμο, στο δρόμο, μπορείς και να τους φτύσεις ●●● Lexotanil γρήγορα ●●● Διαγωνισμός ατάκας την Τετάρτη στη Βουλή ●●● Χωρίς νικητή, φυσικά ●●● Γιατί πέρα από τις ατάκες υπάρχει η ουσία ●●● Και την ουσία οι πρωταγωνιστές (Παπανδρέου-Σαμαράς) την άφησαν εκτός ατάκας ●●● Ετσι διά πάμε μέχρι τις 25 Μάρτη ●●● Μετά δ' αλλάξει το σενάριο και διά γραφούν νέες ατάκες ●●● Οσο για τους δεματές, αφού συνέλθουν από τις ατάκες, μα τους πέσει το ταβάνι στο κεφάλι ●●●

◆ Μια χαρά το 'χει βρει η Φώφη. Κοτζάμ αναπληρώτρια υπουργός χωρίς αρμοδιότητες, το 'χει ρίξει στα ταξίδια. Μετά τις ΗΠΑ, σειρά πήρε η Τουρκία και συγκεκριμένα η Ισταμπούλ, όπου η Φώφη συναντήθηκε με τον πατριάρχη και με το νομάρχη (σηγά μην έχαναν χρόνο οι υπουργοί της κυβέρνησης Ερντογάν), ενώ έκανε και επισκέψεις στη Μεγάλη του Γένους Σχολή, στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και στο Ζάππειο Γυμνάσιο και Λύκειο. Το πιο σημαντικό σας το κρατήσαμε για το τέλος. Η Φώφη απήγινε και βαρυσήμαντο χαιρετισμό στις εργασίες της ημερίδας «Ορθοδοξία, Περιβάλλον και Πολιτιστική Κληρονομία!»

◆ «Κέρδισαν την υπουργική καρέκλα χάρη στη σχέση με τον Παπανδρέου, είναι πολιτικά ανεκπαίδευτοι, δεν έχουν ιδεολογία, είναι αλεξιπτωτιστές της πολιτικής και αντιμετωπίζουν με περιφρόνηση τους βουλευτές». «Διακατέχονται από αριστοκρατική αντίληψη, θεωρούν τους βουλευτές λαϊκιστές και τους εαυτούς τους το άλας της

γης, είναι αλαζόνες, δεν παράγουν έργο». «Μας αντιμετωπίζουν αφ' υψηλού, συμπεριφερόμενοι ως πατριάρκιοι προς πληθείσους». Μερικά απ' όσα σέρνουν βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στους κολλητούς του Γιωργάκη (Τίνα Μπιρμπίλη, Π. Γερουσάλανο, Δ. Δρούσα, Χ. Παμπούκη και Γ. Πανάρετο), σύμφωνα με ρεπορτάζ της «Κυρ. Ελευθεροτυπία»,

◆ «Δεν υπάρχει επένδυση χωρίς ρίσκο», δήλωσε ο Ερντογάν, επιμένοντας στην κατασκευή του πυρηνικού σταθμού στο Ακούγιον, με ρωσικά κεφάλαια. Ο κυνηγός της κεφαλαιοκρατικής λογικής σε όλο το μεγαλείο. Το οικονομικό ρίσκο ταυ-

τίζεται με το ρίσκο για ανθρώπινες ζωές και καταστροφή ολόκληρων περιοχών.

◆ Τι αλληλογλείψιμο ήταν αυτό; Συγκινήθηκαν ακόμα και τα ντούμπαρια του ανάκτορου του Οθωνα από τις εικόνες αβροφρούσης και αφορά την κοινοβουλευτική σας παρουσία, η οποία είναι πάρα πολύ έντονη και πολύ χαρακτηριστική. Δεν μιλάτε με κλισέ. Δεν μιλάτε με προκατειλημμένες και προκατασκευασμένες απόψεις». Ο... αριστερός και σο-

μιαλιστής Λοβέρδος εκφράζει θαυμασμό για την κοινοβουλευτική παρουσία ενός αιροδεξιού ραπτοποστή!

◆ «Είναι μια σημαντική απόφαση και για ολόκληρη την Ευρώπη, γιατί όπως καταλαβαίνετε οι αγορές έβλεπαν τι είχαμε να πληρώσουμε το 2013 και το 2014, με αποτέλεσμα να μην πέφτουν τα spreads. Αυτή τη σημαντική, το σήμα που δίνεται με την απόφαση αυτή, είναι ότι η χώρα μας διαθέτει εναλλακτικές λύσεις, άρα σε καμία περίπτωση δεν κινδυνεύει να βρεθεί και πάλι στο χελός της χρεοκοπίας». Ο γίγαντας της οικονομικής επιστήμης και της πολιτικής Δ. Κουσελάς διαβεβαιώνει (από τη συχνότητα ραδιοφωνικού σταθμού) ότι τα spreads δεν πρόκειται να ξανανέψουν!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τα συνδι

Ετοιμος ο «γύψος»

«Δεν μπορούμε να δώ-
χωρας που σπαράζεται,
όπως πέρυσι, με το να κλεί-
νουν λιμάνια, να γίνονται
απεργίες, οι οποίες εμποδί-
ζουν την ανάπτυξη και την
καλή λειτουργία της οικονομί-
ας, με τέτοιο τρόπο». Αυτό
ήταν το μήνυμα που έστειλε
προς τον ελληνικό λαό ο Πα-
πανδρέου, μιλώντας την πε-
ραισμένη Τρίτη στη Βουλή. Τα
κεφάλια κάτω, τα κεφάλια μέ-
σα, μούγκα στη στρούγκα,
αποδοχή της εξαθλίωσης, «κι-
νεζοποίηση», για να μπορού-
με ν' αποπληρώσουμε το διε-
θνές χρηματιστικό κεφάλαιο,
το οποίο έσπευσε –οποία φι-
λονθρωπία!– να μας σώσει.

Δυο μέρες πριν, στη σύνο-
δο κορυφής της ευρωζώνης
στις Βρυξέλλες, οι «17» είχαν
στείλει το δικό τους μήνυμα,
με ειδική αναφορά μόνο για
την Ελλάδα στο κείμενο των
συμπερασμάτων της προε-
δρίας, που ήταν η εξής: «Οι 17
καλοσωρίζουν την επιτευ-
χθείσα πρόοδο κατά την
εφαρμογή των συνεχιζόντων
προγραμμάτων του ΔΝΤ και
της Ε.Ε. στην Ελλάδα και την
Ιρλανδία και την ισχυρή δε-
σμευση από την Ελλάδα να
συνεχίσει με αποφασιστικότητα
τις διαφρωτικές μεταρ-
ρυθμίσεις, να αυξήσει την επι-
χειρησιακή ικανότητα για την
εφαρμογή τους, να ολοκλη-
ρώσει πλήρως και ταχέως το
πρόγραμμα ιδιωτικοποίηση-
ων και αξιοποίησης της ακί-
νητης περιουσίας ύψους 50
δισ. ευρώ, το οποίο έχει ανα-
κοινώσει, και να εισαγάγει ένα
αυστηρό και σταθερό δημο-
πονομικό πλαίσιο με την ισχυ-
ρότερη δυνατή νομική βάση,
η οποία θα αποφασιστεί από
την ελληνική κυβέρνηση».

Η κυβερνητική προπαγάν-
δα, με την αμέριστη συμπα-
ράσταση των αστικών ΜΜΕ,
φρόντισε να εξαφανίσει αυτό
το σημείο (κι όταν δεν το εξα-
φάνισε, να το αφήσει εκτός
κάθε ανάλυσης ή συζήτησης)
και να καταστήσει κύρια τα
αναμενόμενα: επιμήκυνση του
χρόνου αποπληρωμής των
δανείων της τρόικας στα 7,5
χρόνια, μείωση του επιποκίου
στο επίπεδο αυτού που δα-
νείζεται η Ιρλανδία (η μείωση
είναι 0,4% και όχι 1%, όπως με
κουτοπονηριά παρουσιάστη-
κε) και δυνατότητα του Ευ-
ρωπαϊκού Μηχανισμού Στα-
θερότητας ν' αγοράζει κρατι-
κά ομόλογα στην πρωτογενή
αγορά (το ευρωμόλογο, που
υποτίθεται ότι αποτελούσε
ελληνική πρόταση, ούτε που
συζητήθηκε, μιας και η Γερ-
μανία το είχε ξεκόψει από την
ορχή ότι δεν το συζητά καν).

Είχε στηθεί, βέβαια, από τα
πριν το σκηνικό, σύμφωνα με

τις οδηγίες του... Ναστραντίν
χότζα. Δραματικοί τόνοι, ανα-
λύσεις για επερχόμενη κατα-
στροφή, εθνικά καμπανάκια,
προετοιμαζόνταν για άρνηση ικα-
νοποίησης των «ελληνικών αι-
τημάτων». Οπότε, όταν «τα
αιτήματα ικανοποιήθηκαν»,
στήθηκε η φιέστα της «μεγά-
λης εθνικής επιτυχίας», χάριν
της οποίας ολοι θα έπρεπε να
είμαστε χαρούμενοι κι ευτυχι-
σμένοι.

Δεν χρειάζεται να είναι κα-
νείς ειδικός στο Διεθνές Δίκαιο
για να καταλάβει ότι, πέρα
από τον όρο του ξεπουλήμα-
τος κρατικής περιουσίας στο
πρωτοφανές στην ιστορία
του ελληνικού κράτους ύψος
των 50 δισ. ευρώ, η αναφορά
στο κείμενο των συμπερα-
σμάτων της προεδρίας, την
οποία παραθέσαμε παραπά-
νω, προδιαγράφει δυο ακόμα
υποχρεώσεις που ανέλαβε ο
Παπανδρέου.

1. Να κατοχυρώσει τη «δη-
μοσιονομική πειθαρχία» είτε
με τροποποίηση του συντάγ-
ματος είτε με νόμο αυδημένης
τυπικής ισχύος («με την ισχυ-
ρότερη δυνατή νομική βάση»).
Η Ελλάδα, λοιπόν, γίνεται η
πρώτη χώρα που προσχωρεί
στο «Σύμφωνο Ανταγωνιστι-
κότητας», πριν καν αυτό υιο-
θετηθεί από την Ε.Ε. Και μάλι-
στα, προσχωρεί με τη μορφή
που ζητούσε αρχικά η Γερμα-
νία, μετατρεπόμενη έτσι σε
«λαγό» του γερμανογαλλικού
άξονα.

2. Να υπογράψει ένα νέο
Μνημόνιο, μετά την προσφυ-
γή στον Προσωρινό Μηχανι-
σμό Στήριξης (EFSF), η οποία
ανακοινώθηκε. Αυτό το τε-
λευταίο πέρασε εντελώς στα
μουλωχτά στη χώρα μας.

Νέο Μνημόνιο

Οπως είναι γνωστό, το ελ-
ληνικό Μνημόνιο για το δανει-
σμό των 110 δισ. από την
τρόικα υπογράφτηκε πριν δη-
μιουργηθεί ο Προσωρινός Μη-
χανισμός Στήριξης. Αυτός ο
Μηχανισμός δημιουργήθηκε
για την Ιρλανδία και όποια άλ-
λη χώρα χρειαστεί να ζητήσει
την παρέμβασή του. Η προ-
σφυγή σ' αυτόν τον μηχανι-
σμό, η λειτουργία του οποίου
λήγει το 2013, θα συνοδευτεί
φυσικά από νέο Μνημόνιο.

Γιατί η Ελλάδα προσέφυγε
σ' αυτό το μηχανισμό; Γιατί
απλούστατα αδυνατεί να δα-
νειστεί «με λογικούς όρους»
από τις «αγορές». Ήδη, ο Πα-
πακωνωναταντίνου, σε δηλώσεις
που έκανε μετά τη λήξη του
συμβούλιου Eurogroup, την
περαισμένη Τρίτη, ανακοίνω-
σε (με τη γνωστό του τρόπο),
ότι η Ελλάδα θα προσφύγει σ'
αυτό το μηχανισμό, προκει-
μένου να χρηματοδοτήσει τις
δανειακές της ανάγκες το

2012, διότι αυτές δεν καλύ-
ππονται από το υπόλοιπο
του δανείου των 110 δισ. ευ-
ρώ. Περιττεύει να πούμε ότι
δεν έχουν καμιά αξία αυτά
που είπε, ότι πιστεύει και ελ-
πίζει πως δεν θα χρειαστούν
νέα δανεία από το Μηχανι-
σμό, διότι θα υπάρξει δανει-
σμός από τις «αγορές», ίσως
και μέσα στο 2011! Τα δια έλε-
γχαν και πέρυσι τέτοια εποχή
(θυμόσαστε το «γεμάτο περί-
στροφο πάνω στο τραπέζι»,
που θα τρόμαζε τις «αγορές»
και θα αποκλιμάκωνται τα spr-
eads). Αρκεί να αναφέρουμε
μόνο ότι την επαύριο της απόφασης
των «17», η οποία κατά τον Παπακωνωνατανίου
θα τρόμαζε τους «κερδοσκό-
πους» και ενώ υποτίθεται
(πάλι κατά τον Παπακωνω-
νατανίου) ότι το Συμβούλιο
και η Κομισιόν είναι έτοιμα να
τρίξουν τα δόντια στους διε-
θνες οίκους αξιολόγησης, που
υποβιβάζουν την αξιοποίησία
χωρών όπως η Ελλάδα, αμφι-
σθητώντας τις αξιολογήσεις
των ελεγκτών του ΔΝΤ, της
Κομισιόν και της EKT, η Moody's,
που ρίχνουν τις υποτιμήσεις
στο το χαλάζι, κάνουν πλάκα.
Η καλύτερη επιβεβαίωση
όλων αυτών ήρθε από έναν
άνθρωπο υπεράνω υποψίας,
από τον επικεφαλής του Προ-
σωρινού Μηχανισμού Στήρι-
ξης (EFSF) Κλάους Ρέγκλινγκ.
Ο άνθρωπος που στις 20 Γε-
νάρη δήλωνε πως «ή απόφη
του ΔΝΤ, της Κομισιόν και της
EKT είναι ότι η Ελλάδα δεν
χρειάζεται αναδιάρθρωση του
χρέους της, ότι οι αγορές¹
έχουν υπερεκτιμήσει αυτόν
τον κίνδυνο», την περούση
τετάρτη είπε πιλώντας σε επι-
τροπή του γερμανικού κοινο-
βούλιου ότι το ερώτημα αν η
Ελλάδα θα πρέπει να ανα-
διαρθρώσει το χρέος της δεν
μπορεί ακόμα να απαντηθεί.

Φαντάζεστε τι δυνατότη-
τες θα έχει η Ελλάδα, που
στην αξιολογική κλίμακα είναι
πολύ πιο κάτω από την Πο-
τογαλία, να βγει και να δανει-
στεί από τις «αγορές». Ο δρό-
μος προς τον Προσωρινό Μη-
χανισμό Στήριξης είναι μονό-
δρομος και γ' αυτό, άλλωστε,
ο Παπανδρέου έκανε τόσο
νωρίς την προσφυγή (περί-
που ένα χρόνο από τότε που
θα χρειαστούν νέα δάνεια).
Φυσικά, ο Παπακωνωνατανί-
νου διαβεβαίωντες πως δεν θα
χρειαστούν μέτρα πέραν αυτών
του υπάρχοντος Μνημόνιου.
«Ξεχνά» να πει ότι ήδη
το υπάρχον Μνημόνιο «φρού-
σκωσε» από το Νοέμβρη σε
ποσοστό 60% του υπάρχο-
ντος, όπως επίσης «ξέχασε»
να πει πως τα 50 δισ. από τις
ιδιωτικοποίησης ήδη περι-
λαμβάνονται στο υπάρχον
Μνημόνιο, μετά και τις ανα-
φορές και της τρόικας και της
διανομής της Ε.Ε. Έτσι, περι-
λαμβάνεται το Μνημόνιο
μέχρι τη Μάρτη, όπως ανακοί-
νωνε ο Παπακωνωνατανίνου,
θα πρέπει να έχει σταλεί στην
τρόικα και ένα πιρώτο σχέδιο,
«σε αδρές γραμμές», για τα ξε-
πουλήματα κρατικής περιου-
σίας που θα γίνουν.

Και τι θα γίνει μετά το 2013;
Θα πάνε όλα τέλεια, ώστε η
Ελλάδα δεν θα χρειαστεί να
προσφύγει στο Μόνιμο Μη-
χανισμό Στήριξης (ESM); Ακό-
μα και ο Παπακωνωνατανίνου
απαντά στο σχετικό ερώτη-
μα, ότι «είναι μια υποθετική
συζήτηση, στην οποία δεν θέλ-
λει να μπει! Στη συνέχεια,
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Από το χειρότερο, το χειρότερο

Αμέσως μετά τη λήξη της συνόδου κορυφής της ευρω-
ζώνης, ο Παπανδρέου έδωσε συνέντευξη Τύπου στις Βρυ-
ξέλλες. Η τελευταία ερώτηση που του έγινε ζητούσε διευ-
κρίνηση, αν «το πρόγραμμα αποκρατικοποίησεων 50 δισ.
είναι προϋπόθεση για να πάρουμε αυτές τις ρυθμίσεις. Δη-
λαδή θα μπει μέσα στο κείμενο συμπερασμάτων».

Ο Παπανδρέου ξεπέρασε εντελώς την ερώτηση και απά-
ντησε ως εξής: «Πρώτα απ' όλα, ξέρετε ότι, το πρόγραμ-
μα το οποίο εμείς έχουμε καταθέσει και το οποίο πρω-
θούμε, είναι δεσμευτικό για να πάρουμε τα 110 δισ. Κάθε
τρεις μήνες αξιολογείται η Ελλάδα για το αν δικαιούται

Οι μεγάλες διαδηλώσεις που έγιναν στα παλαιοιστινιακά εδάφη (τόσο στη Δυτική Οχθή όσο και στη Λωρίδα της Γάζας) υπέρ της ενότητας και του τερματισμού της εμφύλιας διαμόχησης μεταξύ Χαμάς και Φατάχ έθεσαν επί τάπητος ένα ζήτημα που χρόνια τώρα απασχολεί την παλαιοιστινιακή κοινωνία. Το ζήτημα της ενιαίας αντίστασης στη σιωνιστική κατοχή. Αυτό συζητείται εδώ και πολύ καρό σε κάθε παλαιοιστινιακό σπίτι, είτε στη Δυτική Οχθή είτε στη Λωρίδα της Γάζας, κι είναι αυτό που εκφράστηκε στους δρόμους την περασμένη Δευτέρα και Τρίτη.

Η αλήθεια είναι ότι η ντε φάρκτο διχοτόμηση της Παλαιοιστίνης σε δύο τμήματα, με το ένα να βρίσκεται εδώ και πάνω από τριάμισι χρόνια (από τον Ιανουάριο του 2007) υπό ολοκληρωτικό σχεδόν αποκλεισμό (Λωρίδα της Γάζας) και το άλλο να στενάζει υπό τη σιωνιστική μπότα και να πνίγεται από τους διάσταρτους εβραϊκούς εποικισμούς (Δυτική Οχθή), έχει δημιουργήσει ένα τέλμα. Ούτε η αντίσταση είναι τόσο δυνατή για να ανακόψει τη σιωνιστική βαρβαρότητα και να σπάσει τον αποκλεισμό (τελώντας μάλιστα σε διεθνή απομόνωση όχι μόνο από τα δυτικά αλλά και από τα γειτονικά αραβικά κράτη), ούτε όμως η «αντιτρομοκρατική» συμμαχία υπό τη σκέπη των Αμερικάνων κατόρθωσε να κάψει την αντίσταση, όσους εκβιασμούς κι αν δοκίμασε. Και δοκίμασε πολλούς εκβιασμούς και επιθέσεις αυτή η συμμαχία. Από το οικονομικό εμπάργκο, αμέσως μετά το σχηματισμό κυβέρνησης από τη Χαμάς (που κέρδισε, κατά γενική ομολογία, τίμια τις

■ Παλαιοιστίνη

Ενότητα, αλλά με ποιους όρους;

εκλογές του Γενάρη του 2006), τη μη αναγνώριση της παλαιοιστινιακής κυβέρνησης, αν η τελευταία δεν αποκήρυξε την ένοπλη αντίσταση, μέχρι την πυροδότηση ανοιχτού εμφύλιου πολέμου με εκατοντάδες νεκρούς, πριν ο εκλεκτός των Αμερικάνων και πάλαι ποτέ στενός συνεργάτης του προέδρου Αμπάς, Μοχάμεντ Ντοχλάν, επιχειρήσει το πραξικόπεμπά του στη Λωρίδα της Γάζας το καλοκαίρι του 2007.

Ολ' αυτά είχαν έναν και μόνο στόχο: τον απόλυτο έλεγχο της παλαιοιστινιακής ηγεσίας από τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές για την επιβολή μιας «ειρήνης» νεκροταφείου στα κατεχόμενα παλαιοιστινιακά εδάφη και τη δημιουργία ενός «κράτους», τύποις μόνο ανεξάρτητου, στην ουσία όμως απόλυτα έλεγχομενού από τους Σιωνιστές και τους Αμερικάνους. Όμως, αυτό δεν κατόρθωσαν να το πετύχουν ούτε στη Δυτική Οχθή που ο Μαχμούντ Αμπάς έδωσε γην και ύδωρ στους κατακτητές. Η δημοσίευση, πριν από μερικούς μήνες, των παλαιοιστινιακών ντοκουμένων από το Αλ Τζαζίρα και τον Γκάρντιαν έδωσε τη χαριστική βολή στο φίλασκο που ονομάζόταν «ειρηνευτική διαδικασία» στην Παλαιοιστίνη, αποκαλύπτοντας με κάθε λεπτομέρεια τον προδοτικό ρόλο της Παλαιοιστινιακής Αρχής και τη χρησιμοποίησή της για λογαριασμό των Σιωνιστών και της ομερικανικής πολιτικής.

Από την άλλη, η συνέχιση

του αποκλεισμού στη Λωρίδα της Γάζας και η δυστυχία που αυτή συνεπάγεται δεν θα μπορούσαν να μην προκαλέσουν σημάδια κόπωσης στον παλαιοιστινιακό λαό που βλέπει την ίδια κατάσταση να διαιωνίζεται χωρίς ορατό ορίζοντα λήξης. Παρολαυτά, ο λαός δεν εξεγέρθηκε ενάντια στη Χαμάς και η τελευταία όχι μόνο δεν απογρέυεται τις διαδηλώσεις, αλλά διά στόματος

του ίδιου του πρωθυπουργού, Ισμαΐλ Χανίγια τις χαρέτισε (με εξαίρεση το βράδυ της 15ης Μάρτη, όταν διελύσει συγκέντρωση με το αιτιολογικό ότι φώναζε εμπροστικά συνθήματα). Γιατί μπορεί η Χαμάς να μην εγκαθίδρυσε ένα καθεστώς κοινωνικής δικαιοσύνης (οι ταξικοί διαχωρισμοί φυσικά και εξακολουθούν να υπάρχουν στη Γάζα, το ίδιο και η ταξική καταπίε-

ση), δεν συνεργάστηκε ποτέ όμως με τον κατακτητή, ούτε έδειξε τέτοια σημάδια διαφθοράς όπως η Παλαιοιστινιακή Αρχή.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν ακολούθησε κατασταλτικές πρακτικές (το Παλαιοιστινιακό Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, PCHR, που σχετίζεται με το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης, έχει καταγγείλει στο παρελθόν τις πρακτικές αυτές) ή ότι η πολιτική της στο εωτερικό ήταν... σοσιαλιστική. Αυτό όμως δεν της χρεώνει προδοτικό ρόλο, σαν κι αυτόν που παιζεί ανοιχτά εδώ και χρόνια η Παλαιοιστινιακή Αρχή στη Δυτική Οχθή.

Άλλο πρόγμα, όμως, η στάση των απλών Παλαιοιστίνων που κατέβηκαν στη Γάζα (όπου έγιναν και οι πολυ-

πληθέστερες διαδηλώσεις) κι άλλο οι διάφορες ομάδες που εμφανίζομενες με «απολίτικο» χρώμα επιχειρούν να οδηγήσουν όλον αυτόν τον κόσμο σε επικίνδυνα μονοπάτια. Μια από αυτές τις ομάδες, το Sharek Youth Forum, δεν κρύβει ότι χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Επιπροπή, όπως μας πληροφορεί το ίδιο στο πρώτο του ηλεκτρονικό μαγαζίνιο (<http://www.sharek.ps/gaza-e-magazine-1>). Ο κύριος σκοπός του φόρουμ αυτού φυσικά και είναι «ανθρωπιστικός». Από δίπλα το GYBOT (Gaza Youth Breaks Out Team, δηλαδή «Ομάδα Νεολαίων της Γάζας που Εξεγείρονται»), που δέχτηκε σκληρές επικρίσεις για το πρώτο του μανιφέστο (ξεκινούσε με τα λόγια «Γαμίεται το Ισραήλ. Γαμίεται η Χαμάς. Γαμίεται η Φατάχ. Γαμίεται ο ΟΗΕ. Γαμίεται η ΟΝΡΑ. Γαμιούνται οι ΗΠΑ! Εμείς η νεολαία της Γάζας, βαρεθήκαμε το Ισραήλ, τη Χαμάς, τη Φατάχ, την κατοχή, τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την αδιαφορία της διεθνούς κοινότητας!») και κατέληγε με τρεις επιθυμίες: ελευθερία, κανονική ζωή και ειρήνη), και αναγκάστηκε να δώσει εξηγήσεις ότι δεν απορρίπτει την αντίσταση, ούτε όλους αυτούς που πολέμησαν για την Παλαιοιστίνη. Παρολαυτά, παραμένει σταθερά στη ρότα του «ειρηνευτικού κινήματος» που καταγγέλλει τους «πολιτικούς» για το διχασμό (αναλυτικά δες στο <http://gazaybo.wordpress.com/about/>) χωρίς να κάνει καμία διάκριση μεταξύ τους. Όμως, απέναντι σ' έναν τόσο αδίστακτο αντίπολο (όπως είναι οι Σιωνιστές) πώς μπορείς να αντιπαρατεθείς κουνώντας τις σημαίες του πασιφισμού;

Με την ουρά στα σκέλια

Ηταν αναγκασμένος να αποδεχτεί ο πρόεδρος της Παλαιοιστινιακής Αρχής (Π.Α.), Μαχμούντ Αμπάς, την πρόσκληση του παλαιοιστινιου πρωθυπουργού στη Λωρίδα της Γάζας, Ισμαΐλ Χανίγια, για απευθείας διάλογο με στόχο την εθνική συμφιλίωση, μετά τις διαδηλώσεις που έσπασαν τόσο στη Δυτική Οχθή όσο και στη Λωρίδα της Γάζας κατά του διχασμού. Τα αιτήματα που τέθηκαν από τους διοργανωτές των διαδηλώσεων ήταν, βλέπετε, αρκετά ζόρικα για να τα αντέξει:

1. Τερματισμός των συμφωνιών του Οσλο.
2. Διάλυση της Παλαιοιστινιακής Αρχής, ιδιαίτερα του ρόλου της στη συνεργασία με το

Ισραήλ για ζητήματα ασφαλείας.

3. Κυβέρνηση εθνικής ενότητας και συμφιλίωση βασισμένη στην αναδόμηση της PLO.

4. Πλήρη δημοκρατική αντιπροσώπευση όλων των ανά τον κόσμο Παλαιοιστίνων και δημοκρατικές εκλογές.

5. Απελευθέρωση των Παλαιοιστίνων που κρατούνται για τους πολιτικούς τους δεσμούς (σ.σ. στις παλαιοιστινιακές φυλακές).

Ο Αμπάς δήλωσε ότι δεν πρόκειται να θέσει υποψηφιότητα στις ερχόμενες εκλογές και ζήτησε συνάντηση με τον Χανίγια για να καθοριστούν τα άτομα που θα συμμετάσχουν στη μεταβατική κυβέρνηση. Πήγε με την ουρά στα σκέλια δηλαδή...

ντια σε θρόνους και τυράννους. Είναι δεδομένο ότι η σαουδαραβική μοναρχία θα προσπαθήσει να καταστεί κάθε εστία αντιδρασης και αντίστασης που απειλεί να διαταράξει την «ασφάλεια και την τάξη»

στη μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγό χώρα στον κόσμο. Οχι μόνο στο έδαφός της, αλλά και στη γειτονιά της. Στο Μπαχρέιν και στην Υεμένη. Το ζητούμενο είναι αν θα τα κατακρέει.

«Μέρες οργής»

Aπό τα τέλη Φλεβάρη, ένα πρωτοφανές κύμα αντικυβερνητικών διαδηλώσεων σαρώνει την Κροατία. Με επίκεντρο την πρωτεύουσα Ζάγκρεμπ, πραγματοποιούνται σχεδόν καθημερινά όλοι και πιο μαζικές αντικυβερνητικές διαδηλώσεις σ' όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας. Μόνο μέσα σ' αυτή τη βδομάδα έχουν προγραμματιστεί 17 διαδηλώσεις, που θα κορυφωθούν με μια μεγάλη διαδήλωση στο Ζάγκρεμπ στις 19 Μαρτίου. Με αιτήματα τη διεξαγωγή πρώτων εκλογών και τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της διαφθοράς, της φτώχειας και της ανεργίας.

Αυτή τη στιγμή η ανεργία, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, ανέρ-

■ Σαουδική Αραβία

Σιγή τρόμου

δηλώσεις σε διαφορετικά μέρη, με τη συμμετοχή εκατοντάδων ανθρώπων, που ζητούσαν απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και πολιτικές μεταρρυθμίσεις. Μια από αυτέ

Πόλεμο κατά των διαδηλωτών που κατέκλυζαν τους δρόμους της πρωτεύουσας Αθηνών από τις 14 Φεβραρίου, διεκδικώντας πολιτικές μεταφρυμάτισης, κατάργηση των διακρίσεων σε βάρος του σιτικού πληθυσμού και μέτρα ενάντια στη φτώχεια και την ανεργία, κήρυξε η σουνιτική δυναστεία των Αλ - Χαλίφα, που κυβερνά τη χώρα περισσότερο από δύο αιώνες.

Τουλάχιστον 6 άνθρωποι σκοτώθηκαν και εκαποντάδες διαδηλωτές τραυματίστηκαν το πρωί της 16ης Μαρτίου, όταν ισχυρές αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις, με την υποστήριξη τανκς και ελικοπτέρων, έκαναν έφοδο, χρησιμοποιώντας δακρυγόνα και προγραμματικά πυρά, εναντίον εκαποντάδων διαδηλωτών που είχαν κατασκηνώσει στην πλατεία του Μαργαριταριού, κέντρο και σύμβολο της λαϊκής εξέγερσης. Οι διαδηλωτές σκορπίστηκαν στους γύρω δρόμους, ενώ παράλληλα ο στρατός γκρέμισε τα οδοφράγματα, πίσω από τα οποία είχαν οχυρωθεί διαδηλωτές στο οικονομικό κέντρο της πρωτεύουσας και σε άλλους κεντρικούς δρόμους, και καταδίωξε όσους διαδηλωτές υπήρχαν εκείνη την ώρα στο κέντρο της πόλης.

Από τις 4.00 το απόγευμα ο στρατός επέβαλε απαγόρευση της κυκλοφορίας σε μεγάλο τμήμα της πρωτεύουσας για 12 ώρες και απα-

γόρευσε τις συγκεντρώσεις και τις διαδηλώσεις σ' όλη τη χώρα.

Γιατροί και αυτόπτες μάρτυρες κατήγγειλαν ότι το νοσοκομείο Σουλμανήγια, το μεγαλύτερο της πρωτεύουσας, περικυκλώθηκε από στρατεύματα και απαγορεύτηκε η είσοδος και η έξοδος σε όλους, με αποτέλεσμα πολλοί τραυματίες να πε-

ριθάλπονται σε τζαμιά και σπίτια. Γ' αυτό και δεν μπορεί να προσδιοριστεί αυτή τη στιγμή ο ακριβής αριθμός των θυμάτων. Σύμφωνα με ρεπορτάρια του BBC (16/3/11), μια γιατρός δήλωσε ότι αυτή και οι συνάδελφοί της κρύβονταν από τους στρατιώτες, που είχαν καταλάβει το κτίριο και πυροβολούσαν ανθρώπους μέσα στο νοσοκομείο, ενώ

απειλούσαν τους γιατρούς με πραγματικά πυρά. Ενας άλλος γιατρός χειρούργος δήλωσε επίσης στο BBC ότι είχε κληθεί σε ένα ιδιωτικό νοσοκομείο να χειρουργήσει έναν άντρα με τραύματα από πυροβολισμούς, αλλά αναγκάστηκε να γυρίσει πίσω, και ότι οι ισχυρισμοί της κυβέρνησης ότι δεν στερούνταν ιατρικής περιθώληψης οι τραυματίες διαδηλωτές είναι ψευδείς. Και πρόσθιες: «Είμαι τρομοκρατημένος. Αυτό που γίνεται είναι γενοκτονία εναντίον των Σιτών».

Μιλώντας στο πρακτορείο «Ρόιτερς», ο επικεφαλής της σιτικής αντιπολίτευσης Αμπντέλ Τζαλί Χαλίλ δήλωσε ότι «πρόκειται για πόλεμο εξόντωσης» των αντιφρονούντων, ενώ ο υπουργός Υγείας του Μπαχρέιν Νιζάρ Μπαχάρνα υπέβαλε την παραίτησή του, έπειτα από την εισβολή του στρατού στο νοσοκομείο Σουλμανήγια, όπου είχαν καταφύγει πολλοί τραυματίες και άλλοι διαδηλωτές. Την παραίτησή τους ανακοίνωσαν επίσης 12 σίτες δικαστές ως ένδειξη διαμαρτυρίας για τη βίαιη διάλυση της καθιστικής διαμορφυρίας στην πλατεία

Μαργαριταριού.

Η βάρβαρη εκκαθαριστική επιχείρηση στην πλατεία Μαργαριταριού και στη γύρω περιοχή έγινε μια μέρα μετά την κήρυξη από το βασιλιά Χαμάντ στρατιωτικού νόμου στη χώρα για τρεις μήνες και δύο μέρες μετά την άφιξη στο Μπαχρέιν 2.000 στρατιωτών από τη Σαουδική Αραβία και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, με αίτημα του βασιλιά Χαμάντ, στα πλαίσια του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου, υποτίθεται για την προστασία κυβερνητικών κτιρίων και πετρελαιϊκών εγκαταστάσεων από τους διαδηλωτές, παρόλο που ποτέ δεν είχαν δεχτεί επίθεση από τους τελευταίους.

Η στρατιωτική παρέμβαση της σαουδαραβικής μοναρχίας στο Μπαχρέιν, που χαρακτηρίστηκε από τη σιτική αντιπολίτευση «αικήρυχτος πόλεμος εναντίον ανυπεράσπιστων διαδηλωτών» και «κατοχή» της χώρας, έχει στόχο αφεντικό να στηρίξει τη δυναστεία Αλ - Χαλίφα και αφετέρου να σταματήσει την εξάπλωση των διαδηλώσεων στην πλούσια σε πετρέλαιο ανατολική Σαουδική Αραβία, όπου η πλειοψηφία του πληθυσμού είναι σίτες (2 εκατομμύρια περίπου), που διατηρούν στενούς πολιτιστικούς αλλά και οικογενειακούς δεσμούς με τους σίτες του Μπαχρέιν και του Ιράν.

■ Υεμένη

Επιμένουν οι διαδηλωτές παρά τη σκληρή καταστολή

Καθημερινά σχεδόν συνεχίζονται σ' όλη τη χώρα με μεγάλη μαζικότητα οι διαδηλώσεις ενάντια στο καθεστώς του Αλί Σάλεχ, παρά το βαρύ φόρο αίματος που πληρώνουν οι διαδηλωτές. Από το Σάββατο, 12 Μαρτίου, μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές έχουν σκοτωθεί τουλάχιστον 7 διαδηλωτές και 3 στρατιώτες και έχουν τραυματιστεί εκαποντάδες. Συνολικά οι νεκροί της εξέγερσης πλησιάζουν τους 40.

Τα σοβαρότερα επεισόδια

σημειώθηκαν τα ξημερώματα της 12ης Μαρτίου, όταν εκαποντάδες αστυνομικοί μάζι με τραμπούκους φιλοκυβερνητικούς επιτέθηκαν σε χιλιάδες διαδηλωτές που έχουν κατασκηνώσει στην πλατεία Ταχρίρ της πρωτεύουσας Σανά, χρησιμοποιώντας ρόπαλα, δακρυγόνα, πέτρες και πραγματικά πυρά, σκοτώνοντας τουλάχιστον 2 και τραυματίζοντας 300 διαδηλωτές. Στο ίδιο μέρος, είχαν γίνει συγκρούσεις την προηγούμενη μέρα ανάμεσα σε τραμπούκους και διαδη-

λωτές, όταν οι τελευταίοι επιχείρησαν να επεκτείνουν το χώρο της κατασκήνωσης για να χωρέσουν κι άλλες σκηνές. Οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής συνεχίστηκαν και την Κυριακή, 13 Μαρτίου, σ' όλη τη χώρα, κατά τις οποίες σκοτώθηκαν 5 και τραυματίστηκαν 105 διαδηλωτές. Οι σφοδρότερες συγκρούσεις έγιναν στην πανεπιστημιούπολη της Σανά και στο νότιο λιμάνι του Αντεν. Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν σ' όλη τη χώρα και τη Δευτέρα, 14 Μαρτίου, κατά τις οποίες σκοτώθηκαν 3 στρατιώτες στη βόρεια επαρχία Al - Jawf, που συνορεύει με τη Σαουδική Αραβία. Την ίδια μέρα, στην κεντρική επαρχία Μααρίβ, όπου βρίσκονται αρκετά κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου, ανατινάχτη-

κε ένας αγωγός πετρελαίου και μοχαιρώθηκε ο κυβερνήτης της επαρχίας, όταν μάζι με την αστυνομία επιχείρησε να διαλύσει μια καθιστική συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Την Τετάρτη, 16 Μαρτίου, ξέσπασαν νέες συγκρούσεις σε εξουσιών και θα αναθέτει όλη την εκτελεστική εξουσία σε μια κυβέρνηση εκλεγμένη από το κοινοβούλιο. Ομως η αντιπολίτευση, η οποία απέρριψε την προηγούμενη πρότασή του για το σχηματό κυβέρνησης εθνικής ενότητας, δεν θεωρεί την προσφορά του ικανοποιητική και επιμένει στην παραί-

τηση του Αλί Σάλεχ στο τέλος της χρονιάς και όχι στο τέλος της θητείας του το 2013, για να δρομολογηθούν στο διάστημα που απομένει μέχρι το τέλος του 2011 οι διαδικασίες για τη μεταβίβαση της εξουσίας και την πραγματοποίηση βουλευτικών και προεδρικών εκλογών.

■ Αίγυπτος

Δύο στρατόπεδα για τις συνταγματικές τροποποιήσεις

Πολιτικός αναβρασμός επικρατεί στην Αίγυπτο ενόψει του δημοψηφίσματος που πραγματοποιείται στις 19 Μαρτίου, στο οποίο 40 περίπου εκαπομμύρια πολίτες έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του συντάγματος του 1971, η ισχύς του οποίου έχει ανασταλεί από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, που ουσιαστικά κυβερνά τη χώρα.

Η πρώτη ένσταση που προβάλλεται από πολλούς πολιτικούς επιστήμονες, αναλυτές και πολιτικούς αφορά στη βιασύνη και στην προ-

βλήματα της χώρας και τώρα οι δυνάμεις αυτές, η καθεμιά με τον τρόπο της, προειδοποιούν ότι οι διαδηλώσεις αυτές αποτελούν απειλή για την προσπάθεια ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ενωση. Προκειμένου να περιορίσουν και να θέσουν υπό ζητήσεις για την αντικυβερνητική διαδηλώσεις, καθώς ένα μεγάλο τμήμα των διαδηλωτών εκφράζει με διάφορους τρόπους τη δυσπιστία και την αντίθεση του όχι μόνο στην κυβέρνηση αλλά και στο μεγάλυτερο κόμμα της αντιπολίτευσης, το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα.

βλήματα της χώρας και τώρα οι δυνάμεις αυτές, η καθεμιά με τον τρόπο της, προειδοποιούν ότι οι διαδηλώσεις αυτές αποτελούν απειλή για την προσπάθεια ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ενωση. Προκειμένου να περιορίσουν και να θέσουν υπό ζητήσεις για την αντικυβερνητική διαδηλώσεις, καθώς ένα μεγάλο τμήμα των διαδηλωτών εκφράζει με διάφορους τρόπους τη δυσπιστία και την αντίθεση του όχι μόνο στην κυβέρνηση αλλά και στο μεγάλυτερο κόμμα της αντιπολίτευσης, το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα.

χειρότητα που χαρακτηρίζουν την όλη διαδικασία. Θεωρούν ότι ο χρόνος, μόλις 5 βδομάδες μετά την παραίτηση Μουμπάρακ, δεν είναι αρκετός για να ενιμερωθούν οι πολίτες για τη περιεχόμενο των τροπο

Τακτική και οργάνωση

Η κυβέρνηση βαδίζει προς την... επανάσταση της 25ης Μάρτη του 2011 και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προς μια ακόμη 24ωρη απεργία, με ανοιχτή ημερομηνία. Όταν ανακοινωθούν νέα μέτρα, όπως αποφάσισε η ΓΣΕΕ, χωρίς να διευκρινίζει τι εννοεί με τις λέξεις «νέα μέτρα και περικοπές».

Κινούμαστε και πάλι σ' ένα επικίνδυνο δίπολο, το οποίο σφραγίζει την κοινωνική ζώνη της χώρας κατά τους τελευταίους 12 μήνες: η κυβέρνηση εξαγγέλλει μέτρα και οι εργαζόμενοι απαντούν με 24ωρη απεργία. Καμιά δεκαριά τέτοιες απεργίες έγιναν σ' αυτό το δωδεκάμηνο, χωρίς ν' αλλάξουν τίποτα. Η κυβέρνηση εξακολουθεί να επιτίθεται, για λογαριασμό του κεφάλαιου, κι οι εργαζόμενοι εξακολουθούν να μετρούν πόσοι συμμετείχαν στην πιο πρόσφατη απεργιακή πορεία.

«Και τι να κάνουμε, να μη συμμετέχουμε σ' αυτές τις απεργίες;» είναι το ερώτημα που ακούγεται συχνά. Ερώτημα που τείνει να μας εγκλωβίσει σ' ένα ψευτοδίλημμα. Το πρόβλημα δεν είναι η συμμετοχή ή όχι σ' αυτές τις απεργίες (στο κάτω-κάτω, η εργαζόμενη κοινωνία δεν πρέπει να παραμένει απαθής), αλλά αν αυτές οι απεργίες εντάσσονται σε μια τακτική που υπηρετεί στόχους. Μπορεί κανείς απ' όσους αποθεώνουν αυτές τις απεργίες να ισχυριστεί ότι υπάρχει τακτική, ότι διεκδικούνται στόχοι, ότι χαράζεται προοπτική. Επειδή αυτές οι απεργίες έχουν εξ ορισμού πολιτικό χαρακτήρα (στρέφονται κατά της πολιτικής που επιβάλλουν κυβέρνηση και τρόικα), οι φανατικοί θιασώτες τους καταλήγουν σ' ένα πολιτικό διά ταύτα που θα μπορούσε ν' αποδοθεί με παράφραση του γνωστού ριζίτικου τραγουδιού «Πότε θα κάνει ξαστεριά»: πότε θα κάνει εκλογές;

Αυτός είναι ο στόχος τους. Όλα τα υπόλοιπα, περί ανατροπής της κυβέρνησης «με όρους κινήματος» ή «από τα κάτω» είναι φλυαρίες που προσπαθούν ανεπιτυχώς να κρύψουν την υποταγή στην αστική λογική.

Εύκολα μπορεί να σημειωθεί πως, παρά την εκφρασμένη αντίθεση στην πολιτική κυβέρνησης-τρόικας, κλάδοι εργαζόμενων που αντιστάθηκαν με προοπτική νίκης, όπως οι εργαζόμενοι στις αστικές συγκοινωνίες και δη στην ΕΘΕΛ, παρέμειναν απομονωμένοι. Και μόνο αυτό αποτελεί απόδειξη του ότι δεν υπάρχει στοιχειώδης ταξική τακτική, αλλά μόνο μια ελεγχόμενη από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία εκτονωτική τακτική, αυτή των περιοδικών 24ωρων απεργιών.

Κι αυτή η -σχετικά εύκολη- πολιτική διαπίστωση, όμως, μπορεί να λειτουργήσει αποπροσανατολιστικά, όταν δεν συναδεύεται από πολιτική πρόταση σ' αυτό το επίπεδο. Και η πολιτική πρόταση στη σημερινή κοινωνίκη συγκυρία δεν μπορεί να είναι άλλη από την αναγκαιότητα της πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης, για να πάψει αυτή να πολεμά κάτω από ξένες σημαίες ή να μην πολεμά καθόλου.

Αφού πήγε φαρμάκι, πώς γύρισε μες στην καλή χαρά;

■ Χέρι-χέρι (1)

Όλα ήταν καλά σχεδιασμένα. Δυο ογκόλιδοι της αστικής πολιτικής, Πάγκαλος και Καρατζαφέρης, συνομίλησαν από τα έδρανά τους στη Βουλή, με ερωτώντα τον δεύτερο και απαντώντα τον πρώτο (Παρασκευή, 11.3.11). Συνομίλησαν σε πνεύμα εδνικής ενότητας, δεδομένου ότι το δέμα της επικαιριης ερώτησης ήταν η υποβάθμιση της πιστοληπτικής αξιολόγησης της Ελλάδας από τον οίκο Moody's. Και πάνω στην εδνική συζήτηση, ο Πάγκαλος πέταξε τάχαμου αδιάφορα: «Πώς θα έρθει όμως ο άλλος να ανοίξει μαγαζί στο κέντρο όταν το κέντρο είναι κλειστό πέντε μέρες την εβδομάδα από διαδηλώσεις ολίγων ατόμων οι οποίες αποκλείουν την κυκλοφορία σε όλο το κέντρο;». Αρπαξε στον αέρα την πάσα ο Καρατζαφέρης και απάντησε: «Θα σας καταδέσω τη Δευτέρα πρόταση νόμου να μην κλείνουν οι δρόμοι, παρά μόνο το ένα διάζωμα. Θέλω να πιστεύω, λοιπόν, εφόσον κατανοείτε ότι αυτό βλάπτει σοβαρά την οικονομία της χώρας, ότι δια το υπερψηφίσετε».

Πού να κρατηθεί, όμως, ο Καρατζαφέρης; Πού να περιμένει τη Δευτέρα. Λίγη ώρα αργότερα είχε καταδέσει πρόταση νόμου για την απαγόρευση και τον περιορισμό των διαδηλώσεων. Το ότι αποκάλυψε την προσυνέννοηση με τον Πάγκαλο ούτε που τον απασχόλησε.

■ Χέρι-χέρι (2)

Δεν είναι, όμως, μόνον ο Καρατζαφέρης με τον Πάγκαλο. Χέρι-χέρι μαζί τους βαδίζει και ο... αριστερός και ευαίσθητος Γ. Καμίνης, που απ' όταν ανέλαβε το Δήμο Αθηναίων εξελίσσεται σ' έναν απροκάλυπτο ρατσιστή και αντιδραστικό, που διαγωνίζεται τους ακροδεξιούς σε κατασταλτική μανία.

Μιλώντας την περασμένη Τρίτη στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, ο Καμίνης τάχθηκε ευδέως υπέρ της νομοδετικής παρέμβασης για τον περιορισμό των διαδηλώσεων, διότι αυτές γίνονται χωρίς... μέτρο. «Έχουμε το Σύνταγμα, το οποίο στο άρθρο 11 προβλέπει το δικαίωμα των συναδροίσεων. Είναι απαραίτητο σε μια δημοκρατική κοινωνία αλλά και αυτό πρέπει να ρυθμίζεται και προβλέπει εκτελεστικό νόμο, ο οποίος ουδέποτε έχει ψηφιστεί από τη μεταπολίτευση», είπε ο Καμίνης, δυμιζόντας όλους τους αντιδραστικούς πολιτικούς που από το 1975 και μετά ζητούν περιορισμό των διαδηλώσεων. Ακόμα και η επιχειρηματολογία Καμίνη δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτή που ακούμε εδώ και δεκαετίες από τους αντιδραστικούς. Οπως είπε, ο νόμος

πρέπει να διασφαλίζει «το δικαίωμα της ελεύθερης κίνησης των προσώπων και το δικαίωμα του επιχειρείν».

Ακόμα και ένας πρωτοετής της Νομικής δα μπορούσε να απαντήσει με επιτυχία στο δικολαβισμό του Καμίνη. Ομως, το πρόβλημα δεν είναι νομικό, αλλά εξόχως πολιτικό. Αν ακόμη δεν έχει βγει νόμος για την απαγόρευση ή τον περιορισμό των διαδηλώσεων, είναι γιατί το κοινωνικό κίνημα έχει εκφράσει έμπρακτα την αντίθεσή του και καμιά αστική κυβέρνηση δεν τόλμησε να το κάνει. Επανέρχονται τώρα, με τα ίδια γελούδια επιχειρήματα (ότι παρεμποδίζεται ο κόσμος να μετακινηθεί και να πάει στα μαγαζιά), όταν λόγω της αφραγκίας το κέντρο της Αθήνας είναι έρημο ακόμα και τις μέρες και ώρες που ο κόσμος συνήθιζε να κάνει τα ψώνια του.

ΥΓ1: Ενώπιο των παραπάνω, δεν προκάλεσε καμιά έκπληξη η ποποδέτηση Καμίνη, ότι «οι μετανάστες που βρίσκονται παράνομα στη χώρα πρέπει να επιστρέψουν στην πατρίδη τους».

ΥΓ2: Για να μην ξεχνίσατε, δυμίζουμε ότι τον Καμίνη στηρίζουν το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΑΡΙ του Κουβέλη, οι Οικολόγοι-Πράσινοι και η παρέα του Μάνου.

■ Δείξε μου το φίλο σου

Και ο Οσκαρ Λαφοντέν ήταν καλεσμένος στο συνέδριο του Ευρωπαϊκού Αριστερού Κόμματος, που οργάνωσε ο ΣΥΝ στην Αθήνα. Από συνέντευξη του στην «Ελευθεροτυπία» σταχυολογούμε την απάντηση που έδωσε στην ερώτηση αν η παρουσία του ΔΝΤ στην Ευρώπη είναι ανα-

γκαία: «Η παρουσία του ΔΝΤ σίγουρα δεν ήταν αναγκαία, αλλά μια συνεργασία μαζί του δεν είναι κακή ιδέα. Με την προϋπόθεση ότι το ΔΝΤ δα παραιτηθεί της βλαβερής πολιτικής του». Υπόδειγμα οποτουνιστή που ζέρει να ισορροπεί αριστοτεχνικά ανάμεσα στην πολιτική δημαργία (δεν ήταν αναγκαία η παρουσία του ΔΝΤ) και στην ουσία της πολιτικής που πρεσβεύει (δεν είναι κακή

■ Γερμανικό καπέλο

Σχεδόν χωρίς συζήτηση κατέληξαν οι ηγέτες των «17» σε καταρχήν πολιτική απόφαση επί του Συμφώνου Ανταγωνιστικότητας. Πώς συνέβη αυτό το διάμα: Χάρη στην... τακτική του χότζα που εφάρμοσε ο γερμανικός ιμπεριαλισμός. Πρώτα υπέβαλε ένα σχέδιο που προβλέπει ασφυκτικό έλεγχο της Γερμανίας πάνω στο σύνολο της ευρωζώνης. Μετά τον καυγά που ξέσπασε, ανατέθηκε στον Χέρμαν Βαν Ρομπάι να φτιάξει μια συμβιβαστική πρόταση, η οποία λείπειν ορισμένες γωνίες του αρχικού γερμανικού σχεδίου. Ετσι, επειδή κανένας από τους αντιτιδέμενους στο γερμανο-γαλλικό σχέδιο δεν έχει τα κότσια να προκαλέσει μια ρήξη μέσα στην ΕΕ, όλοι συμφώνησαν με το σχέδιο Ρομπάι και η Γερμανία έσπευσε να χαρακτηρίσει τις δέσεις των άλλων χωρών «ενδαρρυντικές».

Αυτό που συνέβη είναι ότι η Γερμανία έβαλε την απέντα, συμμάχησε με τη Γαλλία και έσυρε τις άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες πάνω σ' αυτή την απέντα, βάζοντας τα θεμέλια του Συμφώνου Ανταγωνιστικότητας. Από τώρα και στο εξής δ' αρχίσουν οι πέσεις για παραπέρα συγκεκριμένοποίηση του Συμφώνου Ανταγωνιστικότητας, πάνω στο βασικό σχέδιο που είναι γερμανο-γαλλικής έμπνευσης. Η πορεία κάθε χώρας ως προς την επίτευξη των στόχων του νέου Συμφώνου διαεξαγόταν από την Κομισιόν και το Συμβούλιο δια επεμβαίνει, με γνώμωνα της βασικές αρχές και τους στόχους αυτού του Συμφώνου. Το γερμανικό καπέλο έχει μπ

ιδέα η συνεργασία με το ΔΝΤ). Τι μένει αν αφαιρέσεις το γυαλί-στερό περιπύλιγμα (μπορεί άραγε ν' αλλάξει πολιτική το ΔΝΤ;): η παραδοχή ότι η έλευση του ΔΝΤ δεν είναι δα και κανένα έγκλημα, φτάνει να τεθούν κάποιοι... όροι.

Με τέτοιους... αριστερούς δ' αλλάξει πηγ... Ιστορία ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ.

■ Οι «**απαισιόδοξοι**»

Μπορεί ο Παπανδρέου, οι υπουργοί του και ο αστικός Τύπος να προσπαθούν να καλλιεργήσουν ένα κλίμα τεχνητής ευφορίας για τα αποτελέσματα της τελευταίας συνόδου των Βρυξελλών, ένα κλίμα πίσω από το οποίο κρύβεται η εντατική προετοιμασία των νέων αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων, όμως ακόμα και στο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο υπάρχουν οι «**απαισιόδοξοι**». Οπως ο πρόεδρος του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, που προέφθησε ότι το «**Σύμφωνο για το ευρώ**» «δεν προσφέρει καμία προστιθέμενη αξία» και «δεν αποτύχει». Οπως η γερμανική «**Zintvötes Τσάιτουνγκ**» που μεταφέρει το σκεπτικισμό των οικονομολόγων για το μέλλον του «**Συμφώνου για το ευρώ**». Σκεπτικισμό που αναφέρεται και στην Ελλάδα, για την οποία αναφέρει ότι δια πάρει μόνο μια σύντομη ανάσα, η οποία δια αναβάλει την αναδιάρθρωση του χρέους της, αλλά ενδεχομένως και του χρέους άλλων χωρών της ευρωζώνης.

Όταν αυτά λέγονται και γράφονται στην Ευρώπη, μάλλον ως συγκρατημένο διάρθρωση να πρέπει να χαρακτηρίσουμε δημοσίευμα της Wall Street Journal, που μιλά επίσης για σύντομη ανάσα που δόθηκε στην Ελλάδα, υπό τον όρο όμως ότι δια συνεχιστεί «το αντιδημοφιλές πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης και δέσμευση για τη μεγαλύτερη πώληση δημόσιας περιουσίας στην ιστορία της χώρας». Η αμερικανική εφημερίδα, μάλιστα, επικαλείται δηλώσεις υψηλόδιαθμου έλληνα αξιωματούχου, σύμφωνα με τις οποίες «η λαϊκή οργή δια αυξηθεί».

■ Το έγκλημα

Υπό άλλες συνθήκες, αυτό που συνέβη στη Σούδα, όταν δεκάδες μετανάστες από το Μπαγκλαντές πήδησαν στην παγωμένη δάλασσα, προκειμένου να αποφύγουν την επιστροφή στην πατρίδα τους και να παραμείνουν σε ευρωπαϊκό έδαφος, δια χαρακτηριζόταν έγκλημα. Στη σημερινή Ελλάδα, όμως, το δέμα ζεκρεμάστηκε από τα μανταλάκια μετά από μια μέρα. Εκφράστηκε η λύπη για τους 3 νεκρούς, ενώ για τους 11 αγνοούμενους εκφράστηκε η βεβαιότητα ότι κατέφεραν να βγουν στη στεριά και να εξαφανιστούν, περνώντας κι αυτοί στη στρατιά των χωρίς χαρτιά μεταναστών. Ετσι, κοιμηθήκαμε όλοι με ήσυχη τη συνείδησή μας.

Κι όμως, η δάλασσα ξεβράζει ακόμη πτώματα. Οι 7 από τους 11 έχουν δρεδεί μέχρι σπιγμής από το Λιμενικό πνιγμένοι. Αυτό, όμως, δεν αποτελεί πια είδηση. Η πολιτισμένη Ευρώπη, με όργανό της το ελληνικό κράτος, απαλλάχτηκε από τους πολλούς, που στάλθηκαν εκόντες άκοντες πίσω στις πατρίδες τους (τα αεροπλάνα μίσθωσε η Daewoo, που τους απασχολούσε στη Λιβύη), ενώ οι νεκροί έμειναν για να δυμίζουν σε λίγους ευαίσθητους ανδρώπους ένα ακόμη έγκλημα του ιμπεριαλισμού.

■ Αληθή μια 24ωρη με... ανοιχτή ημερομηνία

Αφού διακήρυξε ότι «Τα συνδικάτα είναι σε δέση μάχης και διαρκούς αγωνιστικής ετοιμότητας για την απόκρουση και αποτροπή των Νεοφιλεύθερων και αντεργατικών πολιτικών καθώς και στην ανατροπή των "δεσμών" του μνημονίου», η Διοίκηση της ΓΣΕΕ κατέληξε σε εξουσιοδότηση προς την εκτελεστική επιτροπή «μετά και την ολοκλήρωση των περιφερειακών δράσεων ή με την ανακοίνωση νέων μέτρων και περικοπών να προσδιορίσει την ημερομηνία πραγματοποίησης 24ωρης Γενικής Απεργίας».

Ορισμένοι (όπως η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ) περιόρισαν την κριτική τους προς την πρασινογάλαζη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ στο γεγονός ότι δεν όρισε συγκεκριμένη ημερομηνία, τις παραμονές της συνόδου κορυφής της ΕΕ στις 25 Μάρτη, αλλά άφησε ανοιχτή την ημερομηνία για την πραγματοποίηση νέας 24ωρης απεργίας. Ασκούν, δηλαδή, μια κριτική καθαρά απορροσανατολιστική. Κάποια στιγμή δια προκηρυχθεί και η νέα 24ωρη απεργία, οπότε αυτοί που σήμερα ασκούν κριτική στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ δια πέσουν με τα μούτρα στη δουλειά για την «επιτυχία της απεργίας».

Ομως, το πρόβλημα ήταν και έσακολουθεί να είναι όχι η ημερομηνία ή ο αριθμός των 24ωρων απεργιών που δια γίνουν μέσα σ' ένα χρόνο (μία πάνω, μία κάτω), αλλά αυτή καθαυτή η τακτική των σκόρπιων, ασυντόνιστων και χωρίς καμιά προοπτική 24ωρων απεργιών. Πόσο ακόμα χρειαζόμαστε για να καταλάβουμε ότι αυτές οι απεργίες αποφασίζονται από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία επειδή λειτουργούν σαν βαλβίδες εκτόνωσης της αγανάκτησης των εργαζόμενων, οι οποίοι εγκλωβίζονται σ' αυτή την τακτική; Γιατί ποτέ δεν συνδέθηκαν αυτές οι απεργίες με

Ετοιμος ο «γύψος»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
προφοράνως επειδή κατάλαβε ότι άφρησε ορθόνοχτο το παράθυρο, αλλά και χωρίς να παραλείψει να πει με νόημα ότι «είναι προφανές, ότι ο νέος μηχανισμός, για όποια χώρα και αν μπει, σημαίνει νέο πρόγραμμα», έσπευσε να συμπληρώσει τα... καθιερώμενα: «Πιστεύουμε ότι δεν θα χρειαστεί να μπούμε σε κανένα νέο πρόγραμμα, θα εκτελεστεί σωστά αυτό το πρόγραμμα και θα βγει η χώρα από την κρίση». Κι αμέσως έκλεισε τη συζήτηση με τους δημοσιογράφους στις Βρυξέλλες.

Οταν οι πάντες προβλέπουν, ότι τα επόμενα χρόνια το κρατικό χρέος της Ελλάδας, υπό τον όρο όμως ότι δια συνεχιστεί «το αντιδημοφιλές πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης και δέσμευση για τη μεγαλύτερη πώληση δημόσιας περιουσίας στην ιστορία της χώρας». Η αμερικανική εφημερίδα, μάλιστα, επικαλείται δηλώσεις υψηλόδιαθμου έλληνα αξιωματούχου, σύμφωνα με τις οποίες «η λαϊκή οργή δια αυξηθεί».

Δρακόντειο πλαισίο

Η καταρχήν συμφωνία ανάμεσα στους ηγέτες των «17» αναμένεται να επικυρωθεί από τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 24 και 25 Μάρτη. Μπορεί το «**Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας**» να μετονομάστηκε σε «**Σύμφωνο για το ευρώ**», προκειμένου να σωθούν τα προσθιακά αυτών των χωρών που έχει αγοράσει, μπορεί ο καυγάς το επόμενο Περιασκευοσάββατο να είναι στηρηθεί στην ιδέα της εργασίας των μισθών, ώστε αυτοί να εξελίσσονται «**στην ίδια γραμμή** με την παραγωγικότητα». Ζητούνται μεταρρυθμίσεις στις αγορές εργασίας, ώστε να καταστεί ο τομέας της απασχόλησης πιο ελκυστικός και να υπάρξει καλύτερη ανταπόκριση μεταξύ προσφοράς και ζήτησης (δηλαδή, μετατροπή των μισθωτών εργατών σε διούλους). Ζητούνται συνεχείς αυξήσεις στα όρια συνταξιοδότησης, με βάση το προσδόκιμο ζωής σε κάθε χώρα. Και καλούνται οι κυβερνήσεις να δημιουργήσουν μηχανισμούς συγκράτησης του χρέους.

Ο συμβιβασμός που επιτύχθηκε αφορά μόνο τον διμπεριαλιστικό ανταγωνισμό στο εσωτερικό της ΕΕ. Δηλαδή, δεν θα επιβάλλονται αυτόματα οι πολιτικές από το διευθυντήριο, αλλά μέσα από μια πολιτική διαδικασία. Οι ηγέτες των κρατών θα καθορίζουν κάθε χρόνο τους στόχους που θα πρέπει να πετύχουν στο επόμενο 12μηνο οι χώρες και θα αξιολογούν για καθεμία τα αποτελέσματα που που έπιασε, με βάση έκθεση της Κομισιόν. Ομως, η επιλογή «των αναγκαίων πολιτικών δράσεων αποτελεί ευθύνη κάθε κράτους μελούς». Κάθε κυβέρνηση θα προσφέρει τους υποχρεωτικούς αυτούς στόχους, εκτός της φορολογίας, ανάλογα με τις ανάγκες της.

Από εκεί και πέρα, ζητείται συγκράτηση των μισθών, ώστε αυτοί να εξελίσσονται «**στην ίδια γραμμή** με την παραγωγικότητα». Ζητούνται μεταρρυθμίσεις στις αγορές εργασίας, ώστε να καταστεί ο τομέας της απασχόλησης πιο ελκυστικός και να υπάρξει καλύτερη ανταπόκριση μεταξύ προσφοράς και ζήτησης (δηλαδή, μετατροπή των μισθωτών εργατών σε διούλους). Ζητούνται συνεχείς αυξήσεις στα όρια συνταξιοδότησης, με βάση το προσδόκιμο ζωής σε κάθε χώρα. Και καλούνται οι κυβερνήσεις να δημιουργήσουν μηχανισμούς συγκράτησης του χρέους.

Προελαύνει ο Καντάφι

Οταν η «διεθνής κοινότητα» αποφασίσει τη ζώνη απαγόρευσης πτήσεων ίσως να έχουν τελειώσει οι εχθροπραξίες, ανέφερε δημοσιογράφος του πρακτορείου Rōteρs και ίσως να μην έχει άδικο. Ο Καντάφι έχει εξαπολύσει μια ευρείας κλίμακας αντεπίθεση σε όλα τα μέτωπα, βαδίζοντας ολοταχώς για τη μεγάλη μάχη της Βεγγάζης, που θα «**απελευθερώσει**» τον πληθυσμό από τους «τρομοκράτες».

Οι πόλεις που είχαν κατακτήσει οι αντικαθεστωτικοί έπεισαν την ήμιτι μετά την άλλη (πρώτη η Ζαουΐγια, μετά η Ραϊς Λανούφ, μετά η Μπρέγκα και τέλος την Αζνταμπίγια, η μόνη υπολογίσιμη πόλη πριν από τη Βεγγάζη). Στη Βεγγάζη έχουν συγκεντρωθεί οι δυνάμεις των αντικαθεστωτικών, στους οποίους πρόσφατα προσχώρησε κι ένας έμπειρος στρατιωτικός διοικητής, σύμφωνα με το Αλ Τζαζρά (15/3), με 8.000 άντρες καλά εξοπλισμέ

■ Ανάληψη υποχρεώσεων:

«Είμαστε όλοι ένα, παλεύουμε ενάντια στο ρατσισμό, την εκμετάλλευση και τη μιζέρια που ζούμε Ελληνες και μετανάστες αυτή την εποχή. Πρέπει όλοι να παλέψουμε για κάτι κολύτερο. Σήμερα πράγματι γυρίζουμε νικητές και ο αγώνας δεν τελειώνει, ξεκινάει σήμερα, γιατί έχουμε άλλα προβλήματα, μέχρι που να μη μείνει κανένας μετανάστης χωρίς χαρτιά. Ένα μήνυμα στους μετανάστες, ότι αυτή η νίκη είναι δική τους και πρέπει από δω και πέρα να βγουν και να κάνουν αγώνες, όχι απεργία πείνας, δεν συμβουλεύω κανένα μετανάστη να κάνει απεργία πείνας. Να βγουν, υπάρχουν διάφορες μορφές αγώνα, να αγωνιστούν και να νικήσουν».

Η δήλωση αυτή έγινε στα ΜΜΕ από τον εκπρόσωπο του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης Αμπντούλ Χατζή, λίγο πριν οι 250 απεργοί πείνας εγκαταλείψουν το κτίριο «Υπατία». Τα οπλά ελληνικά που μιλά ένας μετανάστης, ο οποίος δεν έχει σπουδάσει τη γλώσσα, βοηθούν να αποκαλυφθεί αυτό που προσγειώνεται στο μυαλό του, χωρίς τις φραστικές περικολάδες με τις οποίες οι γηγενείς οπορτουνιστές καταφέρνουν συχνά να κρύβουν ή να συσκοτίζουν την ουσία. Το μήνυμα εδώ είναι καθαρό: κανένας μετανάστης να μην κάνει απεργία πείνας. Κι αυτό λέγεται αμέσως μετά την ολοκλήρωση μιας συγκλονιστικής απεργίας πείνας, την οποία ο ίδιος χαρακτηρίζει νικητέρα!

Πώς να εξηγήσεις την αντίφαση; Νικηφόρα απεργία πείνας, αλλά κανένας να μην κάνει απεργία πείνας, παρά να βρει άλλες μορφές αγώνα; Αν άλλες μορφές αγώνα μπορούν να φτάσουν στην ιδιαίτερη και να φέρουν τις ίδιες νίκες, τότε αυτοί που για 44 μέρες βασανίστηκαν είναι παραφρονες. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή η δήλωση αποτελεί φτύσιμο προς τους 300 απεργούς πείνας. Τι λόγο είχε, όμως, να το κάνει δημόσια, ρισκάροντας να φτάσει στ' αυτιά των 300 και να ξεσηκώσει την οργή τους; Μόνο ένα λόγο μπορούμε να βρούμε: ανάληψη υποχρέωσης έναντι της κυβέρνησης. Αυτός που επί ενάμιση μήνα εμφανίζοταν σαν «η φωνή των απεργών πείνας» κλήθηκε να στείλει ένα μήνυμα προς όλους τους μετανάστες. Και το έστειλε. Για ποιο λόγο, άραγε;

■ Σαλταδορισμοί ενός ανερμάτιστου πολιτικού

«Σκέφτομαι ως υπουργός Υγείας σε ποιον θα στείλω το λογαριασμό. Και θα στείλω το λογαριασμό τις επόμενες μέρες». Μ' αυτά τα λόγια έκλεισε ο Ανδρέας Λοβέρδος τη δευτερολογία του στη Βουλή, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του Αδ. Γεωργιάδη. «Φωτογράφισε» έτσι τους αλληλέγγυους και προσπάθησε μ' αυτή την απειλή να ρεφάρει για τα απανωτά ξεφτιλίκια που υπέστη, όποτε προσπάθησε να αναμιχθεί σ' αυτή την ιστορία.

Δεν ξέρουμε αν θα κάνει πράξη την απειλή του (ως νομικός γνωρίζει σήγουρα ότι δεν μπορεί), ούτε και μας ενδιαφέρει. Δεν μπορεί να μας τρομάξει, όπως δεν μας τρομάξει και τις προηγούμενες φορές. Εδειξε, όμως, για μια ακόμη φορά, το ποιόν του και επιβεβαίωσε πως είχαν απόλυτο δίκιο οι απεργοί πείνας και η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης για τη μεταχείριση που του επερύλαξαν.

Την πρώτη φορά προσπάθησε, ενεργώντας ως κοινός προβοκάτορας («κατηγορήθηκα απ' αυτούς που τους συνόδευαν με διάφορους χαρακτηρισμούς –που δεν θέλω και να τους επαναλάβω– σε σχέση με τη δημοκρατική μου υπόσταση και τα τοιαύτω», είπε) να συνδέσει τους απεργούς πείνας με τη γρίπη H1N1, μιλώντας για «βόμβα λοιμώξεων». Δεν του επετράπτη να υλοποιήσει την προβοκάτορια του και η ζωή του έδωσε συντριπτική απάντηση. Ουδείς απεργός πείνας ή αλληλέγγυος νόσησε, κανένα λοιμώδες νόσημα δεν αναπτύχθηκε. Κι όμως, ούτε λέξη αυτοκριτικής δεν βγήκε από το οτόμα του.

Τη δεύτερη φορά προσπάθησε, με απειλή καταστολής, ν' αδειάσει την Υπατία και να μεταφέρει όλους τους απεργούς πείνας στα νοσοκομεία, δήθεν για να μη κινδυνέψουν από το χιονιά. Δεν του πέρασε ούτ' αυτό. Στα νοσοκομεία μεταφέρθηκαν μόνο όσοι είχαν ανάγκη και μάλιστα, μετά την προσπάθεια εκκένωσης, δεν μεταφέρθηκε κανένας. Οι απεργοί πείνας πέρασαν το χιονιά στην Υπατία. Και τώρα έρχεται και λέει πως το κόστος ήταν 100.000 ευρώ και πως θα μας στείλει το λογαριασμό. Δηλαδή, αν είχαν μεταφερθεί όλοι οι απεργοί πείνας στα νοσοκομεία και ο λογαριασμός, έτσι όπως τον κάνει ο Λοβέρδος, έφτανε τις 250.000 ευρώ, τα ίδια θα έλεγε σήμερα; Ήθελε να τους μεταφέρει με το ζόρι, θα μας έστελνε και το λογαριασμό;

Ηεικόνα στην Υπατία, την ώρα που οι απεργοί πείνας επιμάζονταν να επιβιβαστούν στα πούλμαν που θα τους μετέφεραν στο λιμάνι, με έναν απεργό να απειλεί να αυτοπυρποληθεί και δεκάδες άλλους να διαμαρτύρονται μαζί του, φωνάζοντας «αυτά δεν είναι χαρτιά», είναι δηλωτική του τρόπου με τον οποίο οι μετανάστες αυτοί, που έδωσαν έναν ηρωικό αγώνα με 44 μέρες απεργία πείνας, βίωσαν αυτό που τους παρουσιάστηκε σαν «μεγάλη νίκη». Το πανηγύρι κράτησε μόνο μια μέρα. Τα χαρούμενα πρόσωπα και το κρεσέντο γιορτής που έσπασε το βράδυ της Τετάρτης 9 Μάρτη, έδωσαν τη θέση τους στη σκυθρωπότητα, την

Γιατί δεν νίκησαν οι 300; (1)

αγωνία και την αναζήτηση, όταν κατέστη σαφές ότι αυτό που πήραν δεν ήταν αυτό που τους ανακοινώθηκε.

Τι ήθελαν οι απεργοί πείνας; Οταν παρακολουθούσες τις συνελεύσεις τους, άκουγες δυο ελληνικές λέξεις ανάμεσα στα αραβικά: «**άδεια παραμονής**». Η άδεια παραμονής είναι ο πόθος κάθε μετανάστη. Οχι μόνο για να μπορέσει να δουλέψει με πλήρη δικαιώματα (είναι γνωστό ότι με πλήρη δικαιώματα δεν δουλεύουν ακόμα και αυτοί που έχουν άδεια), αλλά και για να μπορέσουν να ταξιδέψουν προς τις χώρες που αποτελούσαν τον τελικό προορισμό τους, πριν εγκλωβιστούν στην Ελλάδα. Αδεια παραμονής δεν πήραν. Αυτό που τους ανακοινώθηκε ως συμφωνία, όμως, έμοιαζε μ' έναν **οδικό χάρτη προς την άδεια παραμονής**: καθεστώς ανοχής επ' αόριστον, αναγραφή πάνω στη βεβαίωσή του ακριβούς χρόνου άφιξής τους στην Ελλάδα, χωρίς καμιά αναφορά στον ακριβή χρόνο έλευσής τους στην Ελλάδα. Επίσης, ούτε η άδεια ταξιδιού εκδόθηκε με υπουργική απόφαση, ούτε το Προεδρικό Διάτοπαμαγια τη δυνατότητα εργασίας, ενώ δεν ανακοινώθηκε κανένα χρονοδιάγραμμα μείωσης της 12ετίας σε 8ετία, που απαιτεί νομοθετική ρύθμιση. Παράλληλα, οι υπουργοί Ραγκούσης και Νταλάρα περιέρχονταν τα ΜΜΕ δηλώνοντας ότι εκείνο που πήραν οι απεργοί πείνας είναι μόνο το εδάφινο καθεστώς ανοχής, το οποίο από μια συμφωνία, δεν «δένεις» στοιχειωδώς αυτή τη συμφωνία.

Ο εκπρόσωπος της Πρωτοβουλίας «καθάρισε» παραδεχόμενος ότι έκανε «λάθος! Είναι η βολική σ' αυτές τις περιπτώσεις έξοδος διαφυγής, που παραβλέπει πως στην πολιτική το λάθος είναι χειρότερο από έγκλημα και όταν, μάλιστα, δεν αιτιολογείται, αφήνει ανοιχτό το έδαφος σε οποιαδήποτε ερμηνεία του. Άλλοι, προσπάθησαν να ρίξουν την ευθύνη στους τρεις απεργούς πείνας, οι οποίοι –όπως είχαν δεσμευτεί– δήλωσαν ότι θ' απαντήσουν στην κυβέρνηση, αφού πρώτα μεταφέρουν στη συνέλευσή τους το σχέδιο συμφωνίας που οι ίδιοι οι απεργοί πείνας συμφώνησαν σ' αυτά που **ανακοινώθηκαν** ως συμφωνία με την κυβέρνηση, δεν μπορούσαμε παρά να βάλλουμε στην άκρη τις δικές μας εκτιμήσεις (τις οποίες θα παρουσιάζαμε σε δεύτερο χρόνο) και να γιορτάσουμε μαζί τους τη μερική, έστω, νίκη που άλλοι πιστεύαμε ότι πέτυχαν.

Οπως γράψαμε και την προηγούμενη εβδομάδα, η δική μας εκτιμήση ήταν πως οι απεργοί πείνας μπορούσαν να κερδίσουν μια καθαρή άδεια παραμονής και εργασίας. Και θα την κέρδιζαν, αν το εσωτερικό τους μέτωπο δεν υπονομεύτονταν συνεχώς, ιδιαίτερα τις τελευταίες δύο εβδομάδες. Ομως, από τη στιγμή που οι ίδιοι οι απεργοί πείνας συμφώνησαν σ' αυτά που **ανακοινώθηκαν** ως συμφωνία με την κυβέρνηση, δεν μπορούσαμε παρά να βάλλουμε στην άκρη τις δικές μας εκτιμήσεις (τις οποίες θα παρουσιάζαμε σε δεύτερο χρόνο) και να γιορτάσουμε μαζί τους τη μερική, έστω, νίκη που άλλοι πιστεύαμε ότι πέτυχαν.

Όταν την Πέμπτη το πρωί ακούσαμε τους υπουργούς να

ανακοινώνουν άλλα, κοντέκτωμα να πάθουμε εγκεφαλικό. Το πρώτο που κάνουμε ήταν να ζητήσουμε σύγκληση του συντονιστικού της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, όπου πληροφορηθήκαμε ότι δεν υπήρχε κανένα γραπτό κείμενο για τη συμφωνία που είχε κλειστεί με την κυβέρνηση! Δεν υπήρχε καν η αρχική πρόταση της κυβέρνησης, την οποία παρουσίασε ο Ραγκούσης στη σύσκεψη με την αντιπροσωπεία των απεργών. Υπήρχαν μόνο κάποιες σημειώσεις που είχε κρατήσει ο εκπρόσωπος της Πρωτοβουλίας! Τέτοια ελαφρότητα, τέτοια ανευθυνότητα δεν μπορούσαμε να τη φανταστούμε. Επί ενάμιση μήνα είσαι σε μια σκληρή σύγκρουση με την κυβέρνηση κι όταν φτάνεις μια ανάσα πριν από μια συμφωνία, δεν «δένεις» στοιχειωδώς αυτή τη συμφωνία.

Και για να μην υπάρξει σπέκουλα, ότι δήθεν τα λέμε αυτά εκ των υστέρων, γράφουμε και δημόσια αυτό που γνωρίζουν τα μέλη της Πρωτοβου

Ανοιχτά τα μέτωπα για τη δικαιώση των απεργών πείνας

Σε προηγούμενα σχόλιά μας στην Σέντυπη και ηλεκτρονική έκδοση της «Κ» είπαμε ευθέως, ότι ο αγώνας των 300 απεργών πείνας μπορούσε να είναι νικηφόρος, δηλαδή να πάρουν **άδεια παραμονής και εργασίας**, όμως υπονομεύτηκε από τα μέσα, ενώ το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης (που ήταν προϊόν συμβιβασμού) δεν «δέθηκε» όπως έπρεπε, γεγονός για το οποίο δεν φέρουν την παραμικρή ευθύνη οι τρεις απεργοί πείνας που συμμετέχουν στη διαπραγματευτική ομάδα. Εννοούσαμε, προφανώς, ότι την αποκλειστική ευθύνη φέρουν οι διαπραγματευτές που εκπροσωπούσαν το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης και την Πρωτοβουλία Άλληλεγγύης και οι δύο δικηγόροι. Στη συνέχεια, την ευθύνη φέρουν και ολες, πτήλη της Κόντρας, οι συλλογικότητες που είχαν ανελαβούν την ευθύνη να υπερασπιστούν με πάθος το αποτέλεσμα αυτής της διαπραγμάτευσης είτε, μολονότι εξέφρασαν επιφυλάξεις για υπανοχώρηση της κυβέρνησης, αρνήθηκαν την οργάνωση πίεσης πάνω στην κυβέρνηση από τους απεργούς πείνας και την Πρωτοβουλία Άλληλεγγύης.

Στη διαδρομή μας στο κίνημα, τόσο ως πρόσωπα όσο και ως συλλογικότητα, δεν έχουμε μάθει να μιλάμε αφοριστικά. Πάντοτε στοιχειοθετούμε τους ισχυρισμούς μας με ντοκουμέντα, μετά από εμπεριστατωμένη έρευνα. Ας πάρουμε, λοιπόν, τα πρόγματα με τη σειρά.

1 Το καθεστώς ανοχής, στο οποίο τέθηκαν οι απεργοί πείνας, αναστέλλει την απέλαση για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Οι τέσσερις υπουργοί είχαν δεσμευτεί ότι θα το κάνουν επ' αριστον, χωρίς όμως να δώσουν και χαρτί υπογεγραμμένο (όπως και για τα υπόλοιπα σημεία της συμφωνίας). Οι τέσσερις διαπραγματευτές «έχασαν» να ζητήσουν το γραπτό κείμενο με τα συμφωνηθέντα, λόγω της ευκολοπιστίας τους και λόγω του πανικού τους να κλείσουν άρον-άρον την απεργία πείνας των 300 μεταναστών. Οι υπουργοί από την πλευρά τους, όταν υπόσχονταν ότι θα παρατείνουν επ' αριστον το καθεστώς ανοχής, γνώριζαν ότι κάτι τέτοιο ούτε προβλέπεται ούτε επιτρέπεται από το νόμο 3907/2011. Γ' αυτό εμείς ζητήσαμε να παραταθεί το καθεστώς ανοχής επ' αριστον με πολιτική δήλωση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αδιαφορούσαμε και οδιαφορούμε ποια νομική μορφή μπορεί να πάρει αυτό και εάν τελικά χρειάζεται να πάρει κάποια μορφή. Σημασία έχει ότι η κυβέρνηση πρέπει να υλοποιήσει τη δέσμευσή της, ότι θα παρατείνει το καθεστώς αναστολής της απέλασης επ' αριστον.

Στο σημείο αυτό θέλουμε να αναφερθούμε σε δύο Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ) που εκδόθη-

καν μία το Νοέμβρη του 2006 (δηλαδή επί κυβέρνησης ΝΔ) και μία τον Οκτώβρη του 2010 (δηλαδή επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ).

Μ' αυτές τις αποφάσεις προβλέπεται ότι στους μετανάστες που έκαναν προσφυγή σε Διοικητικό Δικαστήριο (Πρωτοδικείο, Εφετείο) κατά διοικητικής απόφασης απέλασης και για τους οποίους έχουν βγει αποφάσεις αναστολής της απέλασης ή προσωρινή διαταγή αναστολής της απέλασης χορηγείται **βεβαίωση νόμιμης διαμονής** είτε από τον υπουργό Εσωτερικών ή τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας. Με την ΚΥΑ του Νοέμβρη 2006 η διάρκεια της ήταν εξάμηνη, ενώ με την ΚΥΑ του Οκτώβρη 2010 η διάρκεια έγινε ετήσια και μπορεί να ανανεώνεται για ένα χρόνο μέχρι να γίνει το δικαστήριο.

Η τελευταία απόφαση, που αυξάνει το χρόνο νόμιμης διαμονής μετά από αναστολή της απέλασης, εκδόθηκε σε μια περίοδο που είχε διαμορφωθεί ο νόμος 3907/2011 για τις απέλασης, με τον οποίο δίνεται εξάμηνη διάρκεια στο καθεστώς ανοχής. Παρά ταύτα, η απόφαση του Οκτώβρη 2010 αυξάνει το εξάμηνο σε χρόνο. Αρα, λοιπόν, υπήρχε και υπάρχει η δυνατότητα για ετήσια ανανέωση του καθεστώς ανοχής και είναι πολύ απλό να προχωρήσει η κυβέρνηση στην αλλαγή του χρόνου ισχύος των βεβαιώσεων που έδωσε στους 300 μετανάστες απεργούς πείνας, ώστε αυτές να έχουν ετήσια και όχι εξάμηνη διάρκεια. **Είναι φιβερό μεμονωμένοι μετανάστες να πάρουν μετά από δικαιοστική αγώνα βεβαιώσεις νόμιμης διαμονής επήσιας διάρκειας, που ανανεώνονται για ένα χρόνο, και οι 300 απεργοί πείνας, μετά από 44 μέρες απεργίας πείνας, να πάρουν βεβαιώσεις νόμιμης διαμονής εξάμηνης διάρκειας, που θα ανανεώνονται για έξι μήνες.**

Τουλάχιστον οι δικηγόροι γνώριζαν καλά ότι υπήρχαν αυτές οι υπουργικές αποφάσεις και επομένως ότι το τελευταίο προηγούμενο αναστολής της απέλασης ήταν 12μηνο ανανεώμενο. Στοιχειώδης υποχρέωσή τους ήταν να ενημερώσουν και την υπόλοιπη διαπραγματευτική ομάδα γ' αυτό και να το θέσουν ως όρο στην κυβέρνηση, απαιτώντας 12μηνο καθεστώς ανοχής με επ' αριστον ανανέωση του. Γιατί δεν έκαναν ούτε αυτό το στοιχείωδες; Δεν ήταν καθήκον τους να θέσουν τις γνώσεις τους στην υπηρεσία των απεργών πείνας;

Από την πλευρά μας θα επιμένουμε να κάνουμε έκκληση στους 300 μετανάστες να συνεχίσουν τον αγώνα, προκειμένου να πάρουν διμεστά τα συμφωνηθέντα, χωρίς όμως να παρατηθούν από την ικανοποίηση δύλων των αιτημάτων τους. Τη μορφή και τον τρόπο του

αγώνα θα τον αποφασίσουν, φυσικά, οι ίδιοι οι μετανάστες. Είναι τιμή μας να μας κατηγορούν ως «υποκινητές» των μεταναστών εκείνοι που πούλησαν τον αγώνα ή δεν είχαν το αγωνιστικό ανάστημα των ίδιων των απεργών πείνας.

Από το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης δίνεται στους 300 μετανάστες η διαβεβαίωση ότι θα τους δοθεί σύντομα μια κάρτα, στην οποία θα αναγράφεται ο χρόνος εισόδου τους στην Ελλάδα και ότι το καθεστώς ανοχής θα είναι απεριόριστης διάρκειας. **Τέτοια κάρτα δεν προκειται να δοθεί.** Αυτό ήταν ένα ερεύρημα, ένα ψέμα, προκειμένου να πειστούν οι απεργοί πείνας να εγκαταλείψουν την Υπατία.

Καταρχάς, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3907/2011, δεν προβλέπεται η έκδοση τέτοιας κάρτας, αλλά η έκδοση βεβαίωσης αναβολής της απομάκρυνσης, την οποία έχουν ήδη πάρει (για ένα εξάμηνο). Παρά τη σαφήνεια του νόμου στο συγκεκριμένο σημείο, κάναμε και δημοσιογραφική έρευνα. Αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες, στους οποίους απευθύναμε το ερώτημα αν, εκτός από τη βεβαίωση που δόθηκε στους απεργούς πείνας, θα τους δοθεί και Κάρτα, μας απάντησαν, με κατηγορηματικό τόνο, ότι δεν προκειται να δοθεί καμία Κάρτα, πέρα από τη βεβαίωση που ήδη πάραν.

Σχετικά με την αναγραφή της ημερομηνίας εισόδου στην Ελλάδα. Ρωτήσαμε έναν από τους διαπραγματευτές, γιατί δεν τηρήθηκε η κυβερνητική δέσμευση για αναγραφή της ημερομηνίας εισόδου του μετανάστη στην Ελλάδα και μας απάντησε, ότι δημιουργήθηκαν μια σειρά ζητήματα και ότι υπήρχε κίνηση από την πράξη σε συντοχεία ακόμη. Σ' αυτή τη φάση γίνονται συζητήσεις σε επίπεδο υπουργών και υφυπουργών με την παρουσία συμβούλων τους, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας! Είναι χαρακτηριστικό πως όταν ρωτήθηκε η αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Εργασίας για το στάδιο επεξεργασίας του συγκεκριμένου ΠΔ, ο προϊστάμενός της δήλωσε όγκοις και παρέπεμψε το θέμα στα άλλα υπουργεία. Γίνεται φανερό ότι η σύνταξη και η έγκριση αυτού του ΠΔ θα πάρει αρκετό χρόνο. Δεν αποκλείται να έχει περάσει και το εξάμηνο που προβλέπουν οι βεβαιώσεις που πήραν οι 300.

Οπως αναφέραμε σε προηγούμενη παρέμβασή μας, ο νόμος αναφέρει ότι η δυνατότητα προς εργασία δεν είναι απεριόριστη, ούτε ως προς το είδος της εργασίας (όπως ισχύει για τους Ελληνες και τους νόμιμους μετανάστες). Το Προεδρικό Διάταγμα θα καθορίσει τους τομείς απασχόλησης και τις περιοχές της χώρας στις οποίες θα μπορούσε να έχει νικηφόρα κατάληξη της απεργίας πείνας. Ακόμα και μετανάστες χωρίς αδεια παραμονής. Ακόμα και μετανάστες με αναβολή της απέλασης! Είναι, λοιπόν, τουλάχιστον υποκριτικό να πανηγυρίζουμε για κάτι που άλλοι μετανάστες παίρνουν χωρίς ούτε μια ώρα απεργία πείνας, όταν η απεργία πείνας των 300 θα μπορούσε να έχει μεγάλη πνοή στο εργατικό κίνημα συνολικά και όχι μόνο στο μεταναστευτικό κίνημα.

Και βέβαια, στη βεβαίωση δεν αναγράφεται τίποτα περί διάρκειας του καθεστώτος ανοχής επ' αριστον ούτε πρόκειται να αναγραφεί.

2 Τι γίνεται με την αδεια εργασίας των μεταναστών που εντάσσονται στο καθεστώς ανοχής; Στην παρ. 5 του άρθρου 37 του νόμου 3907/2011 προβλέπεται: «Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλίσης και Προστασίας του Πολίτη, καθορίζονται οι τομείς απασχόλησης και οι περιοχές της χώρας όπου μπορούν να ασχολούνται ως μισθωτοί οι υπήκοοι τρίτων χωρών των οποίων έχει αναβληθεί η απομάκρυνση».

Καταρχάς, δεν μπορεί να αρνηθεί κανένας, ότι είναι έντονη η επιθυμία των μεταναστών να ταξιδέψουν στις χώρες τους. Οπως επίσης δεν μπορεί να αρνηθεί, ότι είναι έντονη η επιθυμία τους να ταξιδεύουν και στις χώρες της ΕΕ, τόσο

Ανοιχτά τα μέτωπα για τη δικαιώση των απεργών πείνας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

μια φορά τον χρόνο, κατά τη χρονική περίοδο Νοέμβρη-Δεκέμβρη.

Για φέτος, αυτή η επήσιας ισχύος άδεια ταξιδιού υπογράφτηκε στις 12 Νοέμβρη του 2010 και ισχύει για την περίοδο 1/1/2011 έως 31/12/2011, μέσα στην οποία ο μετανάστης μπορεί να κάνει απεριόριστα ταξιδιά στην πατρίδα του και στη συνέχεια να επιστρέψει στην Ελλάδα. Και αν μεν για τους μετανάστες που έχουν άδεια παραμονής αυτή η άδεια θεωρείται αυτονόητη, αν για όσους έχουν υποβάλει αίτηση για έκδοση ή για ανανέωση άδειας παραμονής μπορεί να πεις ότι είναι επίσης δικαιώματα, τι μπορείς να πεις για εκείνους που έχουν απόφαση αναστολής της απέλασης ή προσωρινή διαταγή αναστολής από Διοικητικό Δικαστήριο στο οποίο έχουν προσφύγει; Και όμως, και αυτή η τελευταία καπηγορία μεταναστών, σε βάρος των οποίων έχει εκδοθεί απόφαση απομάκρυνσης (απελασης) και έχουν κερδίσει αναστολή της απομάκρυνσης ή έστω προσωρινή διαταγή αναστολής μέχρι να ολοκληρωθεί δικαστικά η προσφυγή τους, δικαιούνται να κάνουν απεριόριστα ταξιδιά στις πατρίδες τους και να επιστρέψουν στην Ελλάδα.

Επρεπε, λοιπόν, να θεωρείται αυτονόητο πως και οι 300 απεργοί πείνας, που τέθηκαν στο καθεστώς ανοχής (αναστολή της απομάκρυνσης) δικαιούνται απεριόριστα ταξιδιά στις χώρες τους, βάσει του καθεστώτος που ισχύει εδώ και χρόνια στη χώρα μας. Οταν αυτό το δικαίωμα το έχουν μετανάστες με αναστολή απέλασης, χωρίς να έχουν κάνει ούτε μια μέρα απεργίας πείνας, είναι δυνατόν να το θεωρούμε υπό διαπραγμάτευση γι' αυτούς που συγκλόνισαν τη χώρα και στρίμωξαν το πολιτικό σύστημα με 44 μέρες απεργίας πείνας;

Δεν το ήξεραν αυτό οι διαπραγματευτές; Οι δικηγόροι σίγουρα το ήξεραν. Οταν, λοιπόν, τέθηκε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, είχαν την υποχρέωση να παρατηρήσουν πως αυτό δεν αποτελεί παραχώρηση της κυβέρνησης, αλλά αυτονόητο δικαίωμα όσων παίρνουν αναστολή της απομάκρυνσης (απελασης) με οποιονδήποτε τρόπο, όπως συμβαίνει έως τώρα και για σειρά ετών. Εκείνο που έπρεπε να ζητηθεί άμεσα ήταν η έκδοση μιας υπουργικής απόφασης από τον Πλαπούτο (ή τροποποίηση της υπάρχουσας), στην οποία να περιλαμβάνονται και όσοι τίθενται στο καθεστώς ανοχής. Μιας απόφασης η οποία θα μπορούσε να εκδοθεί την επόμενη κιόλας μέρα, χωρίς να δημοσιευτεί στο ΦΕΚ, όπως δεν δημοσιεύονται και όλες οι προηγούμενες αποφάσεις αυτού του τύπου.

Αντ' αυτού τι συνέβη; Μιλούσαν αριστα για κάποια υπουργική απόφαση που πρέπει να εκδοθεί

και την Παρασκευή το βράδυ μήνυσαν τηλεφωνικά σε απεργούς πείνας και αλληλέγγυους, ότι τη Δευτέρα θα εκδοθεί μια υπουργική απόφαση, που θα προβλέπει για τους 300 ένα ταξίδι με απλή ενημέρωση της αστυνομίας και άλλα ταξιδιά με άδεια από την αστυνομία. Δηλαδή, εμφάνιζαν ως αντικείμενο συνεχιζόμενης διαπραγμάτευσης με την κυβέρνηση αυτό που θα έπρεπε αυτονόητα να έχει ρυθμιστεί από την πρώτη στιγμή! Κι όταν εμείς, σε δύρθρο μας που δημοσιεύτηκε στη διαδικτυακή έκδοση της «Κ» αναφερθήκαμε σ' αυτή την απόφαση, προτείνοντας να μην το κουνήσουν ρούπι από την Υπατία οι απεργοί πείνας μέχρι να υπογραφεί (χωρίς ακόμη να έχουμε φάξει σε βάθος το θέμα και να ξέρουμε αυτά που έρουμε τώρα), κάποιοι οιλητήριοι μας έβριζαν από το διαδίκτυο, κρύβοντας τη θραυσιδελία τους πίσω από την ανωνυμία, υποστηρίζοντας ότι «καίμε» τη διαπραγμάτευση.

Τελικά, η Δευτέρα πέρασε και οι απεργοί πείνας σπρώχτηκαν να εγκαταλείψουν την Υπατία χωρίς να έχει εκδοθεί ούτε αυτή η αυτονόητη υπουργική απόφαση για το απεριόριστο δικαίωμα ταξιδιού στις πατρίδες τους. Οταν εκδοθεί αυτή η απόφαση, θα τους την «πουλήσουν» σαν μεγάλη κατάκτηση των «διαπραγματευτών», που συνέχισαν τη «διαπραγμάτευση» με το υπουργείο κι αυτό θα ξεπερνά τα όρια της πολιτικής αλτείας.

Οι απεργοί πείνας πρέπει ν' απαιτήσουν εδώ και τώρα να εκδοθεί αυτή η υπουργική απόφαση, που θα τους δίνει άμεσα το αυτονόητο δικαίωμα για απεριόριστα ταξιδιά στην πατρίδα τους. Οι άδειες που θα εκδοθούν για τους 300 μετανάστες πρώην απεργούς πείνας θα είναι εξάμηνης και όχι επήσιας διάρκειας και θα εκδίνονται για όσο καιρό θα παρατείνεται η διάρκεια του καθεστώτος ανοχής.

Οι άδειες αυτές κρύβουν και μια παγίδα, καθώς το καθεστώς ανοχής δίνεται σ' όλους τους απεργούς πείνας χωρίς να εξετάζεται ο φάκελός τους. Ετσι, υπάρχει ο κίνδυνος κάποιοι απ' αυτούς που θα πάρουν την άδεια και θα ταξιδέψουν να μη μπορέσουν να επιστρέψουν στην Ελλάδα. Ο ίδιος κίνδυνος υπάρχει και για τους μετανάστες που πρωτοστάτησαν και πρωτοστατούν στο μεταναστευτικό κίνημα, για τους μετανάστες που πρωτοστάτησαν στην απεργία πείνας των 300. Πρέπει, λοιπόν, να ξεκαθαριστεί με διάταξη ότι εκκαθαρίζονται όλες οι προηγούμενες εκκρεμότητες που έχουν οι 300 απεργοί πείνας.

Πού στηρίζεται ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη για να βγάλει αυτή την απόφαση; Στηρίζεται στην παρ. 5 του άρθρου 90 του νόμου 3386/2005 και στην παρ. 4 του άρθρου 17 του νόμου

3536/2007. Και οι δύο παρόγραφοι προβλέπουν την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης, προκειμένου να χορηγηθεί άδεια ταξιδιού στους μετανάστες προκειμένου να επισκεφθούν τις χώρες τους και να επιστρέψουν στην Ελλάδα, όμως και το 2009 και το 2010 δεν εκδόθηκε KYA, αλλά απόφαση του υπουργού Προστασίας του Πολίτη, που δεν δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ. Το σημειώνουμε για να τονίσουμε ότι οι αποφάσεις αυτές μπορούν να βγουν πολύ γρήγορα, αν υπάρχει πολιτική βούληση.

Το αναφέρουμε και για έναν ακόμη λόγο. Κάθε φορά που στην Πρωτοβουλία Άλληλεγγύης γινόταν κουβέντα για το νομικό καθεστώς υπό το οποίο οι 300 απεργοί πείνας μπορούσαν να πάρουν άδεια παραμονής, εκείνοι που είχαν αποφασίσει να υπονομεύσουν τον αγώνα και να τον οδηγήσουν σ' έναν απαράδεκτο συμβιβασμό, υποστηρίζοντας πως αποκλείεται να δοθεί κανονική άδεια παραμονής, γιατί ο Ραγκούσης έχει δεσμευτεί και αποκλείεται να δώσει άδεια παραμονής. Οπως βλέπουμε, η γενική εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 90 του νόμου 3386/2005 δεν εφαρμόζεται υποχρεωτικά από τον Ραγκούση, αλλά εφαρμόζεται και μόνο από έναν από τους συναρμόδιους υπουργούς. Το γεγονός ότι ο Παπούστης υπογράφει μόνος του τις άδειες ταξιδιού, επικαλούμενος αυτήν ακριβώς την εξουσιοδοτική διάτοξη επιβεβαίωνε απόλυτα αυτό που φωνάζουμε καθάρηση, καθώς το έχει δεσμευτεί σε όλη τη διάρκεια της συμφωνίας, δεν κινούνται τίποτα και τα στελέχη του υπουργείου δεν είχαν την παραμικρή οδηγία από την πολιτική τους ηγεσία, 24 ώρες αργότερα (το βράδυ της Παρασκευής) μεταφέρθηκε από δικηγόρο σε απεργούς πείνας και σε μας, ότι τη Δευτέρα θα υπογραφεί η υπουργική απόφαση που θα δίνει στους απεργούς πείνας άδεια παραμονής, ότι τη Δευτέρα θα υπογραφεί η υπουργική απόφαση που θα δίνει στους απεργούς πείνας άδεια ταξιδιού. Η δημόσια παρέμβαση είχε παίξει το ρόλο της.

Ομως, ακόμα και αυτή η καταρχήν θετική εξελίξη, μπας και «σωθεί» το περιεχόμενο της συμφωνίας που ήταν στον αέρα, ακυρώθηκε. Ήταν περισσότερο στάχτη στα μάτια των απεργών πείνας και των δικών μας. Την ίδια ώρα, παρασκηνιακά οργανώνοταν το άδειασμα της Υπατίας τη Δευτέρα και η αναχώρηση της μεγάλης μάζας των απεργών πείνας για την Κρήτη. Για να καμφθούν οι αντι-

Γιατί δεν νίκησαν οι 300; (1)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

τείνει δημόσια η Πρωτοβουλία στους απεργούς πείνας να ανακοινώσουν επανέναρξη της απεργίας πείνας, αν δεν υλοποιηθούν άμεσα τα συμφωνηθέντα. Κι ενώ φαντάνται συμφωνία στο πρώτο σκέλος, με τη σκέψη να οργανώθει συνέτευξη Τύπου για να καταγγελθεί η κυβέρνηση, μετά από ένα τηλεφωνικό παρασκήνιο υπήρξε πλήρης υπαναχώρηση. Με το επιχείρημα ότι η κυβέρνηση θα τηρήσει τα συμφωνηθέντα (σαν να επρόκειτο για μια κυβέρνηση που συμπονά τους μετανάστες) και απλά ομύνεται επικοινωνιακά (!) στις επιθέσεις που δέχεται από ΛΑΟΣ και ΝΔ.

Ετσι, αναγκαστήκαμε να παρέμβουμε μόνοι μας σ' αυτή την κατεύθυνση και το κάναμε την επομένη το πρώιμο, με έναν αρθρογραφικό «βομβαρδισμό» μέσω διαδικτύου. Κι ενώ την Πέμπτη το απόγευμα, στη συνάντηση που είχαν οι δικηγόροι με στελέχη του υπουργείου Προ-Πο, προκειμένου να ρυθμίσουν τις λεπτομέρειες της συμφωνίας, δεν κινούνται τίποτα και τα στελέχη του υπουργείου δεν είχαν την παραμικρή οδηγία από την πολιτική τους ηγεσία, 24 ώρες αργότερα (το βράδυ της Παρασκευής) μεταφέρθηκε από δικηγόρο σε απεργούς πείνας και σε μας, ότι τη Δευτέρα θα υπογραφεί η υπουργική απόφαση που θα δίνει στους απεργούς πείνας άδεια παραμονής, ότι τη Δευτέρα θα υπογραφεί η υπουργική απόφαση που θα δίνει στους απεργούς πείνας άδεια ταξιδιού. Η δ

Τσουνάμι καταργήσεων - συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων

Σαρωτικό τσουνάμι στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση με τις καταργήσεις-συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων επέβαλε το υπουργείο Παιδείας, κάνοντας πρόξη τη δέσμευση που απορρέει από το Μνημόνιο 3 για «αύξηση της αποτελεσματικότητας του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος» και «αποτελεσματικότερη χρήση πόρων». 1.056 σχολεία συβίνονται οριστικά από το σχολικό χάρτη και 1.933 συγχωνεύονται. Ο σχολικός χάρτης, ειδικά σε κάποιες περιφέρειες της χώρας, θυμίζει τους χάρτες των ακρονησμένων περιοχών της Ιαπωνίας, μετά το φοβερό σεισμό και το καταστροφικό τσουνάμι. Η Αθήνα χάνει το 19,1% των σχολείων της, η Αρκαδία το 18,9%, η Κοζάνη το 22,2%, η Αιτωλοακαρνανία το 17,6%, η Βοιωτία το 17,2%, η Μεσσηνία το 16,1%, τα Ιωάννινα το 14,9%, η Λάρισα το 13,9%, κ.λπ. Στις Σέρρες, την Καρδίτσα, την Πρέβεζα, τα Τρίκαλα η σφραγή λαμβάνει δραματικές διαστάσεις (χάνουν αντίστοιχα το 42,5%, το 44,4%, το 37%, το 29,3% των σχολείων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης).

Αναλυτικά:

- ◆ Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, 1.523 σχολικές μονάδες, αφού συνενωθούν, γίνονται 672. Συνεπώς βάζουν λουκέτο 851.

- ◆ Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, οι 410, μετά τη συγχώνευση, γίνονται 205. Άρα κλείνουν 205 σχολεία.

Παράλληλα, περίπου 4.000 εκπαιδευτικοί μένουν στον αέρα και καθίστανται όμηροι των περιφερειακών διευθυντών εκπαίδευσης, που έχουν δικαίωμα να τους μετακινούν όχι μόνο μέσα στον ίδιο νομό, αλλά και σε γειτονικούς νομούς. Δεκάδες χιλιάδες οργανικές θέσεις χάνονται, ενώ μέχρι το 2013 υπολογίζεται ότι οι εκπαιδευτικοί θα μειωθούν κατά 35.000, δεδομένου και του αυξημένου αριθμού συνταξιοδοτήσεων (11.500 μόνο πέρυσι) και των διορισμών με το σταγονόμετρο (1 πρόσληψη για κάθε 5 αποχωρήσεις).

Με περισσότερο θράσος, το υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται ότι αλλάζει το σχολικό χάρτη «με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης». Η «αναβάθμιση», λοιπόν, αναφέρεται:

- ◆ Στα 25άρια τμήματα, που θα αποτελούν πα τον κανόνα, συν ένα 10% για τα γυμνάσια-λύκεια. Στην πραγματικότητα, βεβαίως, ο αριθμός αυτός θα αγγίζει σταθερά το ανώτατο όριο (περίπου 30 μαθητές), αν αναλογιστούμε ότι οι 2-3 επιπλέον μαθητές δεν θα έχουν καμιά εναλλακτική λύση, αφού το γειτονικό σχολείο θα 'χει βάλει λουκέτο και άδειες αιθουσες για δημιουργία νέου τμήματος, αλλά και κονδύλια για διορισμό επιπλέον εκπαιδευτικών δεν θα υπάρχουν.

- ◆ Στη σαφέστατη υποβάθμιση

του εκπαιδευτικού έργου, αφού ο εκπαιδευτικός δεν θα έχει την «πλούτελεια», στα πολυπλήθη τμήματα, να ασχοληθεί με τα ιδιαίτερα προβλήματα και τις ανάγκες των μαθητών του. Οι δυσκολίες γίνονται τεράστιες στις υποβαθμιμένες περιοχές, όπου ο αριθμός των αλλοδαπών μαθητών και των παιδιών των προερχόμενων από περιθωριοποιημένες κοινωνικές ομάδες είναι μεγάλος, ειδικά αν πάρουμε υπόψη μας και το γεγονός ότι έχουν ουσιαστικά καταργηθεί οι τάξεις υποδοχής, τα τμήματα ένταξης και η πρόσθιτη διδακτική στήριξη για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

- ◆ Στην εξαφάνιση ακόμη και αυτών των ελάχιστων ευκαιριών μόρφωσης, που πρόσφεραν στα παιδιά των μικρών απομακρυσμένων κοινοτήτων τα τοπικά σχολεία. Η αστική τάξη καταφέρει ένα αικόνη όγριο πλήγμα στην αγροτιά, αφαιρώντας της έναν αικόνη λόγω ύπαρξης στον τόπο της.

- ◆ Στη δημιουργία σχολείων πολλών ταχυτήτων, ανάλογα με το μέγεθος της συγχώνευσης.

- ◆ Στο συνωστισμό των μαθητών σε μικρούς αύλειους χώρους, γεγονός που αυξάνει δραματικά τους κινδύνους για ατυχήματα. Η Διαμαντοπούλου θεωρεί «παιδιαγωγικό

το μέτρο της σαρδελοποίησης των μαθητών και πανηγυρίζει που ο αριθμός τους ανά σχολείο θα φθάνει τους 400, με εξαίρεση έξι (6), λέει, σχολεία πανελλήνιων, που θα φθάνουν μέχρι και τους 500 μαθητές!

- ◆ Στην αύξηση της λεγόμενης νεανικής «παραβατικότητας». Ολες οι σχετικές μελέτες αποδεικνύουν ότι τα σχολεία-μεγαθήρια, όπου χάνεται η ζεστή καθημερινή προσωπική επιαφή με το δάσκαλο, όπου ο μαθητής νιώθει χαμένος, πιεσμένος και απρόσωπος και οι φίλιες χάνουν το νόημά τους, έχουν αυτό το κουσούρι. Το εκρηκτικό αποτέλεσμα δημιουργείται αν συνδυαστούν τα παραπάνω με τη στυφή γεύση που αφήνει στη νεολαία η μηχανιστική, μιζερη και λειψή γνώση, το ψαλδίσμα κάθε απότομας ανάπτυξης και ξεπετάγματος της προσωπικότητας, η θλιβερή μονοτονία της καθημερινότητας, ο αυταρχισμός, κ.λπ., που σφραγίζουν το σχολείο στον καπιταλισμό.

- ◆ Στη δραστική περικοπή των λειτουργικών δαπανών. Ήδη τα σχολεία, ενταγμένα στη ζεστή αγκαλιά των Καλλικρατικών Δήμων ξεπαγίζουν και αγκομασχύν αικόνη και για τα στοιχειώδη.

- ◆ Στον εξαναγκασμό των μικρών

Απλήρωτοι

Το λαμπερό «νέο σχολείο» των «καινοτόμων δράσεων» και των «αναμορφωμένων προγραμμάτων» έχει εκπαιδευτικούς πένητες. Που αγωνιούν για τον επιούσιο, χώρια ότι έχουν αποδεχτεί, υπό τον φόρο της ανεργίας, να εξευτελίσουν την εργασιακή τους σχέση, διορίζομενοι ως «αναπτήρωτές μειωμένου ωραρίου», μέσω των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ. Απλήρωτοι είναι αικόνη οι άνθρωποι για τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο. Γ' αυτό και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ έκανε την ανάγκη φιλοτιμία και εξαναγκάστηκε να τους καλέσει σε επισχέση εργασίας από την Πέμπτη 17 Μάρτη. Η κατάσταση αυτή διαιωνίζεται από την αρχή της σχολικής χρονιάς, καθώς δεν είναι η πρώτη φορά που οι εκπαιδευτικοί στερούνται αικόνη και αυτών των ελάχιστων ψωροευρώ.

παιδιών, με χιόνια, βροχές και ζέστη να κάνουν μέχρι και 25 λεπτά καθημερινά για να προσεγγίσουν το σχολείο τους. Προφανώς, το μέτρο θεωρείται «παιδιαγωγικός ορθός! Καθώς επίσης και η αύξηση του κινδύνου, που εμπεριέχει σε καθημερινή βάση μια τέτοια μετακίνηση. Το υπουργείο Παιδείας παριστάνει τον «Κινέζο» σχετικά με τον τρόπο μεταφοράς των μαθητών. Άλλωστε, τι νόημα θα είχαν οι συγχωνεύσεις αν τα χρήματα που εξοικονομούντων δίνονταν παράλληλα για τη μεταφορά των μαθητών; Είναι προφανές ότι το κόστος θα κληθούν να καλύψουν οι γονείς, βάζοντας βαθιά το χέρι στην τοσέτη. Άλλα, ακόμη και εκεί που υπάρχει μια σχετική πρόβλεψη από τους τοπικούς Δήμους, τα προβλήματα είναι συνεχή και το «μάρμαρο» καλούνται να πληρώσουν και πάλι οι οικογένειες των παιδιών.

Το υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται ότι προχωρά στη δημιουργία «εύρωστων σχολείων» με τις συγχωνεύσεις, για να δημιουργήσει τις συνθήκες (6θέσια ή 12θέσια σχολεία) ώστε να εφαρμοστεί το «ενιαίο αναμορφωμένο πρόγραμμα», με τις «καινοτόμες δράσεις», στο πλαίσιο του «νέου σχολείου». Δηλαδή, να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα εξόντωσης ακόμη και των λιλιπούτειων μαθητών, ένα πρόγραμμα προσανατολισμού αποκλειστικά στη στενή εξειδίκευση, στην απόκτηση των «δεξιοτήτων για τον 21ο αιώνα», να ρίξει το σχολείο στα νύχια της αγοράς, να το εξαναγκάσει να λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Κι ενώ πανηγυρίζει για τα «εύρωστα σχολεία» που δημιουργεί, την

ιδιαίτερη προχωρεί στον υποβιβασμό δεκάδων και εκατοντάδων σχολείων. 15 νηπιαγωγεία υποβιβάζονται από διθέσια σε μονοθέσια και 176 δημοτικά σχολεία από 4θέσια σε 3θέσια, από 10θέσια σε 9θέσια, από 6θέσια σε 4θέσια ή 5θέσια και πάρει λέγοντας.

Στο στόχαστρο μπήκαν επίσης και τα νυχτερινά σχολεία. Το υπουργείο Παιδείας προχωρά και σε καταργήσεις και συγχωνεύσεις εστεριών γυμνασίων και λυκείων, προσθέτοντας ένα επιπλέον βαρύ φορτίο στη νέα βάρδια της εργατικής τάξης, που πασχίζει μέσα από χίλια διυπόδια να βελτιώσει τη θέση της. Συνολικά καταργούνται 5 νυχτερινά γυμνασία-λύκεια και λυκειακές τάξεις και συγχωνεύονται 18, ώστε να γίνουν τελικά 9. Η μεγάλη εργατούπολη του Περιστερίου μένει τελικά χωρίς εσπερινό λύκειο και οι εργαζόμενοι μοθητές αναγκάζονται να πάνε στο Αιγάλεω, το εσπερινό γυμνάσιο Μοσχάτου, όπως και το αντίστοιχο εσπερινό λύκειο συγχωνεύονται με αυτά της Καλλιθέας, κ.λπ., ενώ και η Παραμυθιά χάνει το εσπερινό της γυμνάσιο, που συνενώνεται με το εσπερινό της Ηγουμενίτσας.

Το τσουνάμι των καταργήσεων-συγχωνεύσεων έβγαλε στους δρόμους γονείς και μαθητές, ενώ και στους εκπαιδευτικούς υπάρχει σχετική αναταραχή (είναι αλήθεια -δύστυχως- πολύ μακριά και πίσω από τις ανάγκες των καιρών). Γ' αυτό η Διαμαντ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Χηνόπουλος, Χηνοφώτης, αυτό δεν είναι δικαστήριο αλλά το ταξίδι του Νίλης Χόλγκερσον με την Ακα! Αφήστε δε τη νόσο των πτηνών και των φτηνών σεναρίων που γέμισε φτερά και πούπουλα την... μαδημένη ιστορία. Ο δε σγουρός έγινε καραφλός και μαζί του καράφλισαν και όσοι αρέσκονται ακόμη να παρακολουθούν τις μούσες και ειδικότερα τη Θάλεια που δάλλει στις γκροτέσκες και ανεξέλεγκτες μέρες μας. Ωστόσο, ήρθε το νέο τουνάμι και τα σκέπασε όλα, ενώ περιμένουμε να δούμε τι δ' αφήσουν πίσω τα κύματα σαν αποτραβήχτουν.

Παραμένουμε στο χώρο της Θέμιδας και –μετά τη Θάλεια– της μυδολογίας εν γένει, για να βρίσκουμε μια ματιά στην άλλοτε δάλλουσα υγεία της Κατερίνας Θάνου. Καλά ρε παιδιά, πώς έγινε τόσο φιλάσθενη αυτή η κοπέλα-θηρίο που σαβούρωνε ότι να 'ναι χωρίς πρόβλημα; Οχι τίποτε άλλο, αλλά αυτή η μούμο μετά του δικυκλιστή Κεντέρη (ποιος Αίολος ρε;) δίκη κατάνησε να κάνει πιο πολλές διακοπές και από κινητό στις σήραγγες «Φίλιππος» και «Άλεξανδρος», λίγο πριν τα δύόδια των «τσαμπαζήδων» του μέγα αμακαδόρου γάιδαρου που είπε τον πετεινό κεφάλα!...

Είπα «γάιδαρου» και «κεφάλα», δυμήθηκα ότι μαζί μ' ένα σύντροφο τα φάγαμε (κατά το «τα ήπιαμε») χτες και αναγούλιασα... Δε βαριέστε, συμβαίνουν και εις Παρισίους που λέει και το ρηδέν.

Καλά, αυτός ο οινοποιός και Καλλικράτειος δήμαρχος Μπουτάρης, αντί να συνταχθεί με τον Ανδρίου και να πάνε να πάρουν την Πόλη (ποια Γάνου ρε,), δέλει να φτιάξει τζαμιά και νεκροταφεία για αλλόδρησκους; Δεν του φτάνουν τα εβραϊκά τοιαύτα που εκ παραδόσεως αφδονούν στην πολυπολιτισμική Θεσσαλονίκη δηλαδή; Στο κάτω-κάτω, οι συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου της συμβασιλέυουσας έχουν από μόνες τους ένα ενδιαφέρον, δεν χρειάζονται περισσότερο με το να επαναφέρει την πρόδεσή του...

«Πρώτα ο μαδητής» και επ' αυτού δεν σηκώνω μύγα στο σπαδί μου, σκνίπα στο τόξο μου και κουνούπι στο παλιό αφρικάνικο ασάλινο μαχαίρι που απάνω μου έχω πάντοτε στην τσέπη μου σφιγμένο. Τα καμένα τα νήπια που δεν έχουν άπλα να πάισουν, τώρα δα απολαύσουν άπλα κάνοντας πέντε, δέκα, είκοσι ή και περισσότερα χιλιόμετρα (πήγαινε-έλα) κάθε μέρα. Το υπουργείο παιδιάς μεριμνά για όλα, ακόμα και για τις παιδιές των παιδιών. Οσο για τις συγχωνεύσεις, καταργήσεις, υποβαθμίσεις και τα τζογαρίσματα σχολικών μονάδων, έγιναν με ακραίφωνά παιδαγωγικά κριτήρια και μην ακούτε τις διαδόσεις των κομμουνιστών. Σα δε ντρέπονται οι πατριώτες της υπουργού στην Κοζάνη να σπεύδουν από τους πρώτους –μαζί με τους Κρητικούς– στις αντιδράσεις!...

Η στήλη –ενίστε και άλατος, τουτέστιν ακίνητη– συμπάσχει με το 50% των περιπολικών της Βοιωτίας που είναι ακινητοποιημένα (αντιστοιχα ποσοστά υπάρχουν και σε άλλες περιοχές) και υψώνει φωνή διαμαρτυρίας μαζί με τις προσευχές της για ταχεία αποκατάσταση του ποσοστού στο 100% (τι δα πει δεν καταλαβαίνετε τι ακριβώς εννού ρε;).

«Όταν η "Άμεση Δράση" ξεκίνησε τη μαχόμενη δράση της, δεν είχαμε ψευδαισθήσεις ότι μόνοι μας δα αλλάζεμε την κοινωνία. Γνωρίζαμε ότι καμία βομβιστική επίθεση δε δα έφερνε μια ουσιαστική αλλαγή. Ελπίζαμε όμως να εμφυήσουμε μια περισσότερο μαχόμενη πολιτική φιλοσοφία και δράση, στο κίνημα για την κοινωνική αλλαγή. Ελπίζαμε να δεξιούμε στους ανδρώπους, ότι δεν πρέπει να επιπρέπουν στα όρια της νομιμότητας που ορίζονται από τους εξουσιούτες, να καθορίζουν το πώς και πότε δα διαμαρτυρόμαστε. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές μορφές άμεσης δράσης, κάποιες περισσότερο αποτελεσματικές από κάποιες άλλες σε συγκεκριμένες ιστορικές στιγμές. Σε διαλεκτική σχέση με άλλες μορφές διαμαρτυρίας, η άμεση δράση μπορεί να κάνει τα κίνημα για κοινωνική αλλαγή περισσότερο αποτελεσματικά, ανοίγοντας λεωφόρους αντίστασης που δε μαντρώνονται ούτε ελέγχονται εύκολα από το κράτος. Δυστυχώς, ανδρώποι μέσα στο κίνημα, μόνοι τους εξασθενούν τις ίδιες τους τις ενέργειες, αδυνατώντας να κατανοήσουν και να υποστηρίξουν την πολυμορφία των διαδέσμων τακτικών. Αντί να σχηματίζεται ένα ενιαίο μέτωπο, κάποιοι αγωνιστές βλέπουν το σαμποτάκι κατά της καταστροφικής ιδιοκτησίας, σα να βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τη βία του κράτους και των εταιριών. Αν αποδεχτούμε ότι όλες οι μορφές βίας είναι το ίδιο, τότε έχουμε συμφωνήσει στο να περιορίσουμε την αντίσταση μας στα αποδεκτά από το κράτος και τις εταιρίες. Παραμένοντας ποδηλητικού απέναντι στην σημερινή παγκόσμια, ανδρώπινη και περιβαλλοντική καταστροφή, δημιουργούμε ακόμα βαθύτερες πληγές από αυτές που προκαλούνται από τα λάθη που αναπόφευκτα δα κάνουμε, αναλαμβάνοντας δράση» (Ann Hansen – «Οπλισμένες επιδημιες»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Μεγάλη «βουτιά» του Δείκτη Παραγωγής στις Κατασκευές

Kατά 33,5% μειώθηκε, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελστατ, ο Δείκτης Παραγωγής στις Κατασκευές το Δ' τρίμηνο του 2010, σε σύγκριση με το Δ' τρίμηνο του 2009. Για να γίνει αντιληπτό για τι κατάσταση μιλάμε, πρέπει να σημειώσουμε ότι και το Δ' τρίμηνο του 2009 είχαμε μείωση 21,6% σε σχέση με το Δ' τρίμηνο του 2008. Δηλαδή, η μείωση του 2010 προστέθηκε στη μείωση του 2009.

Σε απλά ελληνικά, αυτό σημαίνει ότι δεν κουνιέται φύλλο, σε δημόσια και ιδιωτικά έργα. Αν αναλογιστούμε την ιδιαίτερα ψηλή συμμετοχή των κατασκευών στο συνολικό ελληνικό ΑΕΠ, μπορούμε να αντιληφθούμε σε τι ποσοστά έχει φτάσει η ανεργία στο συγκεκριμένο κλάδο. Οταν δοι οι δημόσιοι πόροι κατευθύνονται αποκλειστικά στην αποπληρωμή των κορακιών του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, δεν περισσεύει σεντ για την κατασκευή ακόμα και των στοιχειωδέστερων έργων ή έστω για τη συντήρηση των υπαρχόντων. Η χώρα κυριολεκτικά δηώνεται.

Σαρώνει η ανεργία στο λιανεμπόριο

Lουκέτα στα μαγαζιά, «ελαστικοποίηση» των εργασιακών σχέσεων σε όσα έμειναν ανοιχτά και ιδιαίτερα στις αλυσίδες, όπου βασιλεύει η αυθαιρεσία των καπιταλιστών και η πολιτική του κνούτου, και ιδού το αποτέλεσμα στο επίπεδο της απασχόλησης στο λιανεμπόριο, όπως το καταγράφει (πάντοτε υποεκτιμημένο) η Ελστατ.

Ο Γενικός Δείκτης Απασχολούμενων Ατόμων στο Λιανεμπόριο το Δ' τρίμηνο του 2010 παρουσίασε μείωση κατά 4,1%. Ο Δείκτης Απασχολούμενων Ατόμων στην ομάδα καταστημάτων είδων εκτός διατροφής και καυσίμων παρουσίασε μείωση 11,4%, ενώ το αντίστοιχο τρίμηνο του 2009 είχε παρουσίασε μηδενική μεταβολή.

Η μείωση της απασχόλησης στο λιανεμπόριο είναι «ασορτί» με τη μείωση του τζίρου, η οποία οφείλεται στα τεράστια πλήγματα που έχει δεχτεί το λαϊκό εισόδημα. Κατά τα άλλα, ο αντιδραστικός εσμός επιπλένει στο γνωστό τροπάρι, ότι για τη μείωση του τζίρου στο κέντρο της Αθήνας φταίνε οι διαδηλώσεις (!) και αναζητά ευκαιρία για να περάσει νόμο περιορισμού τους έως και εξοστρακισμού τους.

Εκρηξη στα φέσια και στα λουκέτα

Oσοι παρακολουθούν τα παραληρήματα του χρυσοχοίδη και του Ρόβλια θα έχουν πληροφορηθεί ασφαλώς ότι οι επιχειρήσεις που ανοίγουν είναι περισσότερες απ' αυτές που κλείνουν! Αυτά υποστηρίζει, στα σοβαρά, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, η οποία προσπαθεί να κάνει το μαύρο άσπρο και να πείσει ότι, ναι μεν κλείνουν επιχειρήσεις, ιδιαίτερα μαγαζιά, όμως, χάρη στην... αναπτυξιακή πολιτική της κυβέρνησης, και στα διάφορα προγράμματα που «τρέχουν», ανοίγουν περισσότερες και έτσι το ισοζύγιο είναι

τμήμα των μικροαστικών και μεσοαστικών στρωμάτων. Το ποσοστό των κλειστών καταστημάτων στο κέντρο της Αθήνας αυξήθηκε το τελευταίο επτάμηνο από 17% σε 23,4%. Στη Σταδίου το ποσοστό των κλειστών μαγαζιών φτάνει το 33,8%, στην Ακαδημίας το 24,6%, στην Πατησίων το 20,6%, στην πε-

ριζήτη Ερμού το 24,3%. Στη Νέα Ιωνία το 18%, στην Κηφισιά το 21%, στην Καλλιθέα το 17%, στο Χαλάνδρι το 22%, στον Πειραιά το 20,6% (στους κεντρικούς δρόμους).

Η ίδια κατάσταση αποτυπώνεται και στα στοιχεία της «Τειρεσίας ΑΕ» για τα φέσια. Οι ακάλυπτες επιταγές το

Φλεβάρη αυξήθηκαν κατά 365% σε σχέση με το Φλεβάρη του 2010! Το πρώτο δίμηνο του 2011 η αξία των ακάλυπτων επιταγών έφτασε τα 354,3 εκατ. ευρώ. Με μια απλή διάρεση βρίσκουμε ότι για κάθε εργάσιμη μέρα έχουμε ακάλυπτες επιταγές πάνω από 14 εκατ. ευρώ!

Φτηνοί απατεώνες

Θα μπορούσε να είναι ένα σύντομο ανέκδοτο: «Φθηνότερο το καλάθι της νοικοκυράς έως 14% το Φεβρουάριο». Κι όμως, είναι επίσημη ανακοίνωση του υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας (

Κράτος νταβατζής των νταβατζήδων

Από αναγνώστη μας (τα στοιχεία του είναι στη διάθεση της εφημερίδας) πήραμε μια επιστολή χαρακτηριστική για τον τρόπο που το κράτος λειτουργεί σαν νταβατζής των μεγαλοεργολάβων-νταβατζήδων των εθνικών δρόμων, την οποία και δημοσιεύσαμε, χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο.

Συμπληρώνουμε μόνο, ότι παρόμοια περιστατικά είχαν και άλλοι οδηγοί που δηλώσαν αδυναμία πληρωμής και ζήτησαν απόδειξη επί πιστώσει, όπως έχουν δικαίωμα. Η Τροχαία τους άνοιγε τις μπάρες, τους έλεγε να σταματήσουν λίγο πιο πέρα κι εκεί τους έκοβε κλήσεις και τους αφαιρούσε πινακίδες. Δυο μέρες αργότερα, δέχτηκαν τηλεφωνήματα από την Τροχαία να πάνε να πάρουν τις πινακίδες τους, ενώ οι οδηγοί έχουν ήδη υποβάλλει μηνύσεις και κατά των τροχονόμων.

«Την Κυριακή 13 Μαρτίου, φτάνοντας στα διόδια της Αττικής Οδού στον κόμβο Κατεχάκη, δήλωσα στην υπάλ-

ληλο των διοδίων ότι δεν έχω το αντίτιμο. Της ζήτησα λοιπόν να μου κόψει πιστωτική απόδειξη (σ.σ. απόδειξη επί πιστώσει) για να καταβάλω το αντίτιμο μέσα στις επόμενες μέρες, όπως προβλέπει η νομοθεσία και οι συμβάσεις παροχώρησης των εταιριών. Η υπάλληλος της εταιρίας αρνήθηκε να μου κόψει πιστωτική απόδειξη διαπράττοντας φορολογικό αδίκημα και το αδίκημα της παρακώλυσης κυκλοφορίας και της στέρησης της ελεύθερης διέλευσής μου και συνεπώς παράνομης κατακράτησης κατ' άρθρο 325 του Ποινικού Κώδικα. Της είπα λοιπόν πως δεν έχω άλλη επιλογή από το να καλέσω την αστυνομία γνωστοποιώντας της ότι προβλέπεται αυτόφωρο για εκείνη.

Για τα επόμενα τρία λεπτά περίμενα υπομονετικά αλλά χωρίς αποτελεσμα. Αφού μου επιβεβαίωσε ότι δεν πρόκειται να μου κόψει πιστωτικό αλλά ούτε και να μου ανοίξει κατέβηκα από το αυτοκίνητό μου και κάνοντας μερικά

βήματα έκανα νόημα στους κυρίους της Τροχαίας που βρίσκονταν στο περιπολικό λίγα μέτρα μπροστά μου, ώστε να έρθουν κοντά και να δώσουν λύση. Και εδώ αρχίζει η ηλιθία και αδικαιολόγητη τρομοκρατία από την Τροχαία. Ο τροχονόμος μετά από λίγο δίνει εντολή να μου ανοίξουν τη μπάρα (χωρίς να μου κοπεί πιστωτική απόδειξη), αλλά μου είπε ακρού περάσω να περιμένω δεξιά. Στην συνέχεια μου έκανε τυπικό έλεγχο για άδεια, δίπλωμα κτλ. Δεν μου βρήκε κάποια παράβαση αλλά παρόλα αυτά επέμενε πως έπρεπε να με γράψει για κάτι. Αρχικά κρατώντας ένα χαρτί στα χέρια του με τον νέο αντισυνταγματικό νόμο του κ. Ρέπτη σχετικά με τα δίδια προσπαθούσε να με πείσει ότι είμαι παραβάτης αφού δεν πλήρωσα δίδια. Εγώ με την σειρά μου του εξήγησα ότι με την ισχύουσα νομοθεσία που ο ίδιος επικαλείται δεν είμαι παραβάτης αφού δεν υπάρχει εναλλακτική οδός ούτε μπορούσα να κάνω οπισθοπορεία, όλωστε δεν έσπρωξα εγώ τη μπάρα αλλά μου την άνοιξαν με εντολή του ίδιου. Φάνηκε να καταλαβαίνει και να το δέχεται, όμως επέμενε ότι για κάποιον λόγο έπρεπε να με γράψει. Ετσι λοιπόν, μετά από τουλάχιστον μισά ωρη διαπραγμάτευση για το αν είναι δίκαιο να με γράψει, φανερά προβληματισμένος, θεώρησε ότι δεν είχε εναλλακτική αφού ήταν εντολή ανωτέρου, όπως ο ίδιος είπε. Μου έκοψε κλήση λοιπόν η οποία

γράφει: «πεζός που καταλαμβάνει μέρος του οδοπρόματος χωρίς να λαμβάνει μέτρα για την ανεμπόδιστη και ασφαλή κίνηση των οχημάτων». Εδώ λοιπόν είναι φανερό ότι προσπαθούν να με τρομοκρατήσουν με μία αστεία παράβαση που δεν έκανα. Εν ολίγοις, αφού δεν υπάρχει παράβαση σχετικά με τα δίδια, μιλάμε για παράβαση καθήκοντος του συγκεκριμένου τροχονόμου που φυσικά διώκεται ποινικά στα διοικητικά δικαστήρια και εννοείται πως θα προσφύγω. Σε αυτό το σημείο η συμπεριφορά των υπαλλήλων της Τροχαίας είναι απαράδεκτη, αν σκεφτεί κανείς ότι πληρώνονται από τους φορολογούμενους πολίτες για να εξυπηρετούν τα άδικα και άνομα συμφέροντα των εταιριών εκμετάλλευσης των αυτοκινητοδρόμων. Με απλά λόγια λειτουργούν ως τρομοκράτες και νταβατζήδες. Εχω μιλήσει με δίκηγόρο και είμαι διατεθειμένος να προσφύγω δικαιοστικά εναντίων του τροχονόμου αλλά και κατά παντός υπευθύνου. Και, πιστέψε με, δεν είμαι ο μόνος που θα το κάνει!

Είναι φανερό ότι ο νέος νόμος του κύριου Ρέπτη, εκτός του ότι είναι αντισυνταγματικός, δεν μπορεί και να εφαρμοστεί στην πράξη. Τρανή απόδειξη το παραπάνω περιστατικό. Τέτοια περιστατικά που πραγματικά αποδεικνύουν την απόλυτη ξεφτήλια της Τροχαίας θεωρώ ότι είναι καλό να δημοσιοποιούνται όσο το δυνατόν περισσότερο.

Μετά τα ΜΑΤ, ο οικονομικός εκβιασμός

Αφού τα ΜΑΤ δεν κατάφεραν να κάψουν την αντίσταση των κατοίκων της Κερατέας, που εξακολουθούν να κρατούν καλά τα ταμπούρια τους, δίνοντας ένα παράδειγμα σε όλη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της, συμπληρώνονται τώρα μ' έναν απροκάλυπτο οικονομικό εκβιασμό, ο οποίος επίσης θα πέσει στο κενό.

Με ανακοίνωσή της η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής (πρώην Περιφέρεια) απειλεί ότι αν δεν γίνει το έργο του

σκουπιδότοπου στη θέση Οβριόκαστρο της Κερατέας, υπάρχει κίνδυνος να χαθεί η κοινοτική χρηματοδότηση ύψους 12 εκατ. ευρώ και τότε «σε συνεργασία με τα συναρμόδια υπουργεία που πρωθυπουργός άμεσα ειδική νομοθετική ρύθμιση στη Βουλή, θα κάνει ό,τι απαιτείται για να εξασφαλιστεί σε περίπτωση απένταξης το συνολικό ποσό επιβάρυνσης του δημοσίου από τις δολιοφθορές, τη δημοσιονομική διόρθωση καθώς και κάθε άλλο κόστος που θα προκύψει (αποζημιώσεις εργοληπτών, απαλλοτριώσεις κλπ.) θα καταλογιστεί στο Δήμο Λαυρεωτικής και θα παρακρατηθεί από τους ΚΑΠ του 2011 και 2012». Η αναφορά σε δολιοφθορές έχει να κάνει με το κάψιμο δυο μηχανημάτων απ' αυτά που έχει εγκαταστήσει ο εργολάβος στο χώρο.

Η κυβέρνηση απειλεί με οικονομικό στραγγαλισμό το Δήμο κι αυτό δεν μπορούσε να περάσει απαρατήρητο. Οχι μόνο από τους κατοίκους, που δεν πτοούνται με κάπι τέτοια, αλλά και από θεομηκούς φορείς της περιοχής, οι οποίοι έκαναν αυθημερόν παράσταση στο διορισμένο γενικό γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής Η. Λιακόπουλο, ο οποίος τα χρειάστηκε και τους απάντησε (σαν το μικρό παιδί που πιάστηκε με τη γυάλα του γλυκού στο χέρι και επιμένει ότι δεν έφαγε), ότι η ανακοίνωση δεν αφορούσε την περιοχή, αλλά... δήμους της Πελοποννήσου.

Μπάχαλο και κοροϊδία

Είναι γνωστό, ότι ο Γιωργάκης είναι... αντιεξουσιαστής στην εξουσία. Γ' αυτό και φρόντισε να κάνει μπάχαλο τον κρατικό μηχανισμό (εκτός από τους τομείς που έχουν να κάνουν με την εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής και την κρατική καταστολή). Γ' αυτό και δεν είχε κανένα πρόβλημα να δώσει «προίκα» στη Λ. Κατσέλη, όταν τη μετακίνησε από το (πρώην) υπουργείο Οικονομίας στο Εργασίας και τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή, η οποία ανήκει στο παλιό υπουργείο Εμπορίου. Ετσι, το σημερινό υπουργείο Περιφερειακής Αναπτυξής και Ανταγωνιστικότητας έχει στην αρμοδιότητά του όλες τις υπηρεσίες του παλιού υπουργείου Εμπορίου (αρμόδιος υφυπουργός της Ρόβλιας), όμως η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή ανήκει στο υπουργείο Εργασίας (αρμόδιος υφυπουργός του Κεγκέρογλου).

Έχουμε, έτοι, το εξής... αντιεξουσιαστικό φαινόμενο. Κάθε μέρα από το υπουργείο Εργασίας να εκδίνονται ανακοινώσεις που έχουν να κάνουν με τα θέματα της αρμοδιότητάς του (ασφαλιστικά, συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εργασιακές σχέσεις, εργατικά «απαχήματα» και άλλα) και ανάμεσα σ' αυτές να εκδίνονται και μερικές ανακοινώσεις που αφορούν το τάδε μοντέλο αυτοκινήτου που αποσύρεται επειδή έχει κάποιο εκ κατασκευής πρόβλημα ή το τάδε μοντέλο ηλεκτρικής σκούπας που αποσύρεται επειδή δεν έχει σωστή γείωση! Πρόκειται για εικόνα πραγματικά σουρεαλιστική, που γίνεται πιο σουρεαλιστική όταν βλέπουμε ότι ανάμεσα στα δύο υπουργεία (ΥΠΑΑΝ και Εργασίας) δεν υπάρχει η παραμικρή συνεργασία στα ζητήματα που οι αρμοδιότητές τους επικαλύπτονται.

Ανακοίνωση, όμως, εξέδω-

Βελούτέλα ήταν;

Κάτι πρέπει να γίνει μ' αυτούς τους Κερατιώτες, γιατί τον έχουν πάρει ψηλά τον αμανέ και δεν αφήνουν κανέναν κερατά ν' αγιάσει. Πήγε ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, μετά της συμβίασας και φίλων, να χλαπακιάσει καναδικό αρνιά στην ταβέρνα «Τρίγωνο» των Καλύβιων, η ιδιοκτησία της οποίας ανήκει σε σύμβουλο του συνδυασμού της συγκεκριμένης περιοχής. Εφυγαν οι βελούτελες (ή μήπως ήταν άλλη μάρκα;), άσπρισαν τον αντιπρόεδρο την παρέα του, ήταν οι μεγαλοεργολάβων-νταβατζήδων των εθνικών δρόμων, που έπεισαν την Κερατέα να πάρει την πινακίδα της στην παραπάνω περιοχή. Εκείνης της περιοχής οι Κερατιώτες έπεισαν την Κερατέα να πάρει την πινακίδα της στην παραπάνω περιοχή.

Εμείς

Αυτό είναι το πραγματικό ποδόσφαιρο...

Η βδομάδα που πέρασε ήταν πλούσια με ειδήσεις για τις οποίες δεν μπορούμε να είμαστε χαρούμενοι. Οι εξελίξεις για την υπόθεση της «παράγκας», οι μηνύσεις ανάμεσα σε παράγοντες, ομάδες και ποδοσφαιριστές, τα επεισόδια και τα καφριλίκια στην Τούμπα είναι στην πρώτη σειρά της επικαιρότητας και είμαστε υποχρεωμένοι να τα σχολιάσουμε. Επειδή όμως συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι το ποδόσφαιρο είναι λαϊκό άθλημα και δεν θα πρέπει να το χαρίσουμε στα λαμπόγια και στους καπιταλιστές που το χρησιμοποιούν για να γεμίσουν με φράγκα τις τοπές τους, η σήμερα θα ξεκινήσει με μια ειδηση του, αν και πέρασε στα ψηλά των εφημερίδων, δεξιεί ξεκάθαρα μια άλλη ώψη του ποδοσφαίρου, που μας επιτρέπει να συνεχίσουμε να ασχολούμαστε μ' αυτό.

Την περασμένη Κυριακή 13/3, το πρόγραμμα του πρωταθλήματος της Γ' Εθνικής (Νότιος ομίλος) περιλάμβανε την αναμέτρηση Παναγιάλειος - Απόλλωνας Σμύρνης. Ο αγώνας δεν ήταν μια απλή συνάντηση, αλλά χαρακτηρίζοταν ντέρμπτι, αφού οι δύο ομάδες έπαιζαν το τελευταίο τους χαρτί και ήθελαν τη νίκη για να διατηρήσουν τις όποιες ελπίδες είχαν για άνοδο. Εκτός όμως από το βαθμολογικό ενδιαφέρον, ο αγώνας ήταν σημαντικός γιατί παρατάχθηκαν στο γήπεδο δύο ομάδες με ιστορία (120 χρόνια ο Απόλλωνας, 84 χρόνια ο Παναγιάλειος), την οποία τίμησαν, κόντρα στην απαράδεκτη ποδοσφαιρική επικαιρότητα. Στο γήπεδο βρέθηκαν περισσότεροι από 3.000 οπαδοί των γηπεδούχων και καμιά διακοσμητική Απόλλωνιστές, οι οποίοι υποστήριξαν με παλμό και πάθος τις ομάδες τους και δημιούργησαν μια καταπληκτική απόσφαιρα, όμως κατά τη διάρκεια του αγώνα δεν ακούστηκε ούτε ένα υβριστικό σύνθημα εκατέρωθεν. Το ντέρμπτι εξελίχθηκε σε μια ποδοσφαιρική γιορτή, με τους φανατικούς οπαδούς των δύο ομάδων να βλέπουν το παίχνιδι μαζί στην εξέδρα και τους πάντες να χειροκρούντουν τους πάντες μετά τη λήξη του αγώνα. Το αποκορύφωμα ήταν το θερμό χειροκρότημα των οπαδών του Παναγιάλειού προς τους παίχτες του Απόλλωνα για τη μεγάλη εκτός έδρας νίκη που πέτυχαν, παρά το γεγονός ότι η πελοποννησιακή ομάδα έχα-

σε και τις λιγοστές πιθανότητες που είχε για άνοδο.

Οσα διαδραματίστηκαν στο Αγίο μόνο τυχαία δεν ήταν. Η διοίκηση του Παναγιάλειου οργάνωσε την ποδοσφαιρική γιορτή ως ανταπόδοση της φιλοξενίας που παρείχαν η διοίκηση και οι οπαδοί του Απόλλωνα στην αναμέτρηση του πρώτου γύρου στη Ριζούπολη και ως μια γενικότερη προσπάθεια προβολής της πραγματικής εικόνας του ποδοσφαίρου. Χαρακτηριστικό της όμορφης απόσφαιρας που επικρατούσε στο γήπεδο ήταν η κοινή είσοδος των δυο ομάδων στον αγωνιστικό χώρο, με τη συνοδεία νεαρών παιδιών που φορούσαν μπλουζάκια με τη φράση «ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ. "ΜΑΥΡΗ ΛΑΤΡΕΙΑ"» και το πανό των οπαδών του Απόλλωνα με το σύνθημα «ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΟΥΝ ΜΟΝΟ 90 ΛΕΠΤΑ» και η κοι-

υποβαθμίζουν και να μην τις προβάλλουν, προκειμένου να μην αποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση. Για το λόγο αυτό, η φωτογραφία με τους οπαδούς του Παναγιάλειου και του Απόλλωνα (δυστυχώς η «Κ» δεν είναι έχρωμη) και κατά συνέπεια δεν μπορεί να γίνει οριστή η χρωματική αντίθεση των κασκόλ) να παρακολουθούν μαζί στην εξέδρα τον ογώνα μπήκε στα εσωτερικά των εφημερίδων, ενώ οι εικόνες της ντροπής, με τους οπαδούς να κυνηγούν τους ποδοσφαιριστές της αντίπαλης ομάδας, βρίσκουν πάντοτε περίοπτη θέση στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων.

Κος Πάπτιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Πολικάρισια η πρόσκρι-

νή ανακοίνωση των διοικήσων των δυο ομάδων, στην οποία αναφέρονταν: «Τέλος στη βία. Θα δώσουμε εμείς το παράδειγμα στις ομάδες των μεγαλύτερων κατηγοριών σχετικά με τα όσα συμβαίνουν τελευταία στο ελληνικό ποδόσφαιρο».

Η πλειοψηφία των αθλητικών εφημερίδων πέρασαν στα ψηλά όλα όσα διαδραματίστηκαν στο Αγίο, γιατί δεν συμφέρει κανέναν από όσους ζούνε από το ποδόσφαιρο να αναφέρονται σε τέτοιου ειδούς γεγονότα, που προβάλλουν το πραγματικό πρόσωπο του ποδοσφαίρου. Είναι γνωστό ότι στην επαγγελματική μορφή του ποδοσφαίρου ο στόχος είναι το χρήμα και η εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους με τη χρήση κάθε θεμιτού και αθέμιτου μέσου και κατά συνέπεια ποδοσφαιρικές γιορτές όπως αυτή στο Αγίο δεν έχουν θέση. Επειδή όμως δυστυχώς για τον ποδοσφαιρικό εσμό των παραγόντων και των αρμόδιων, υπάρχουν, φροντίζουν να τις

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΚΕΝ ΛΟΟΥΤΣ

Ιρλανδέζικος δρόμος

Ας ξεκινήσουμε με το επιμύθιο αυτής της ταινίας: Οι σκόπελοι και οι παγίδες που στήνει η συνειδηση στις πράξεις των ανθρώπων είναι πολλές φορές ανυπέρβλητοι. Ή αλλιώς για να θυμηθούμε το μνημειώδες ποίημα του Μπρεχτ «Γερμανικό εγχειρίδιο πολέμου» - «Στρατηγέ, ο άνθρωπος είναι χρήσιμος πολύ / Ξέρει να πετάει, ξέρει και να σκοτώνει / Μόνο που έχει ένα ελάττωμα: / Ξέρει να σκέφτεται».

Να λοιπόν που ένας ανθρωποκεντρικός καλλιέργης, όπως ο Κεν Λόουτς, συναντά τον ορθολογιστή, διαλεκτικό ποιητή και ίδρυτη του επικού θεάτρου Μπ. Μπρεχτ. Γιατί είναι κοινός τόπος, ότι η οποιαδήποτε αριστερή οπτική της κοινωνίας, είναι εκτός των άλλων - και ζήτημα ήθους.

Ο Φέργκους της ταινίας μας είναι ένας βρετανός μισθωφόρος στο Ιράκ. Στις 10.000 λίρες του μηνιαίου μισθού του, στην ασύδοτη δράση και τις επιχειρηματικές ευκαιρίες που ανοίγονται εκεί, βλέπει τη μεγάλη ευκαιρία να ξελασπώσει για τα καλά οικονομικά. Δεν αναρωτίται καν γιατί βρίσκεται εκεί. Ξέρει να επιβιώνει και να σκοτώνει. Πείθει τον καλύτερο του φίλο να ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο. Ωστόσο ο τελευταίος, τρία χρόνια μετά, σκοτώνεται στον πιο επικίνδυνο δρόμο της Βαγδάτης, τον Irish route. Ο Φέργκους, ερευνώντας τις συνθήκες θανάτου του φίλου του, έρχεται αντιμέτωπος με τον οδίστακτο κόσμο των συμφερόντων, της απληστίας και της βίας, που θέτουν τους κανόνες στο σημερινό Ιράκ. Οχι ότι δεν τα ήξερε, υπέθετε όμως ότι μπορεί να φύγει από και αφρόχοις ποσί. Άλλα όσο κι αν ήταν πρόθυμος να ξεπεράσει άλλα σοβαρότερα ηθικά διλήμματα, αδυνατεί να αποδεχθεί το θάνατο του καλύτερου φίλου του... Αδυνατεί να υπερκεράσει λογικά συμπεράσματα και να προσπεράσει τα ελάχιστα ψήγματα ανθρωπιάς που του απέμειναν...

Πόσο αληθινά και ρεαλιστικά είναι αυτά; Πιθανόν και να είναι. Τα βασανιστήρια στο Αμπού Γκράιμπ κάπως έτσι είδαν το φως της δημοσιότητας. Βέβαια, ο Κεν Λόουτς δεν είναι αποστασιοποιημένος από τους ήρωες του. Μοιάζει να τους κατανοεί και να τους αγαπά. Σ' αυτό διαφέρει πολύ από τον Μπρεχτ (ούτως ή άλλως δεν κάνουμε συγκρίσεις σε άνισα μεγάθη). Γιατί θα 'πρεπε και να τους σχάσνεται. Επίσης, είναι αλήθεια ότι έχουν ακουστεί τόσα κακά για το Ιράκ που τίποτα πια δεν εκπλήσσει, τίποτα δεν μοιάζει καινούριο. Παρά ταύτα, ο «Ιρλανδέζικος δρόμος», όπως όλες σχεδόν οι ταινίες του Λόουτς, είναι μια χρήσιμη ταινία, μακριά από στενόμυαλες πολιτικές διδαχές, επαρκής από κάθε άποψη, και στη μορφή και στο περιεχόμενο.

Μια ταινία που ξεχωρίζει στον ορυματόδω των σκουπιδιών που έχουμε δει φέτος.

■ ΑΡΓΥΡΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - JAN VOGEL

Kανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός ότι η Ιαπωνία είναι μία από τις πιο προηγμένες τεχνολογικά χώρες του κόσμου, ιδιαίτερα στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας, αφού αποτελεί την τρίτη μεγαλύτερη πυρηνική δύναμη στον κόσμο. Ούτε κανένας μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός ότι ο σεισμός των 9 Ρίχτερ και το τουνάμι, που προ-

της γιαπωνέζικης πυρηνικής βιομηχανίας όσο και της ΙΑΕΑ. Ο Αντρέεβ είπε ότι η εμπειρία του Τσέρνομπιλ δεν μελετήθηκε προσεκτικά, επειδή ο μόνος που έχει λεφτά είναι η βιομηχανία, η οποία δεν θέλει τέτοια μελέτη. Ο Αντρέεβ κατηγόρησε τους Ιάπωνες για απληστία και την ΙΑΕΑ ότι υποτάσσεται στα συμφέροντα της πυρηνικής

Στα χνάρια του Τσέρνομπιλ

κάλεσαν τόσους θανάτους και καταστροφές, ήταν ακραία φυσικά φαινόμενα, κάθε άλλο παρά προβλέψιμα. Ομως, τα παραπάνω δεν δικαιολογούν τα ελλείμματα στην ασφάλεια των εγκαταστάσεων, που βγήκαν στη φόρα, όταν άρχισαν οι πρώτες εκρήξεις στους αντιδραστήρες του Φουκουσίμα.

Η επικίνδυνη ζώνη επεκτεινόταν συνεχώς, η ζώνη απαγόρευσης πτήσεων (που... δεν επιβλήθηκε στη Λιβύη) επιβαλλόταν σε ακτίνα 30 χιλιομέτρων από τον πυρηνικό σταθμό και ο βαθμός σοβαρότητας του πυρηνικού δυστυχήματος στη Φουκουσίμα έφτασε το νούμερο 6 στη διεθνή επτάβαθμη κλίμακα των πυρηνικών και ραδιολογικών συμβάντων, σύμφωνα με τον πρόεδρο της γαλλικής Αρχής Πυρηνικής Ασφάλειας (ASN) Αντρέ-Κλοντ Λακόστ, αναγκάζοντας το γιαπωνέζιο πρωθυπουργό να δηλώσει ότι η Ιαπωνία αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη κρίση μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο! Ας πάρουμε όμως τα πρόγματα με τη σειρά.

Ο πυρηνικός σταθμός της Φουκουσίμα-Ντάιτοι (νούμερο 1) είναι ένας από τους 25 μεγαλύτερους στον κόσμο. Ο σταθμός περιλαμβάνει έξι αντιδραστήρες, τρεις από τους οποίους κατασκευάσει η General Electric, δύο η Toshiba κι έναν η Hitachi, τη δεκαετία του '70 (ο πρώτος κατασκευάστηκε τον Οκτώβρη του 1970 κι ο τελευταίος ενέντα χρόνια αργότερα). Πρόκειται δηλαδή για αντιδραστήρες ηλικίας 30-40 ετών. Το σταθμό τον διαχειρίζεται η ιδιωτική εταιρεία TEPCO, η Ηλεκτρική Εταιρία του Τόκιο, που είναι η τέταρτη μεγαλύ-

τερη στον κόσμο. Πριν από 9 χρόνια, το Σεπτέμβριο του 2002, τέσσερα μεγαλοστελέχη της εταιρίας (ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και δύο σύμβουλοι) είχαν αναγκαστεί να παραιτηθούν, μετά το σκάνδαλο που έσπαισε με τις πλαισιογραφήσεις αρχείων ελέγχων και επισκευών σε 29 περιπτώσεις. Σύμφωνα με το CNN (2/9/2002), η εταιρία αναγκάστηκε να κλείσει και τους 17 αντιδραστήρες που διαχειρίζοταν τότε, αφού ανακαλύφθηκαν περιστατικά συγκαλύψης σε ρωγμές ενός σημαντικού εξαρτήματος.

Κανένας δεν μπορεί να ξέρει πόσα περιστατικά συγκαλύφθηκαν έκτοτε, με κριτήριο την αποφυγή «πρόσθετου κόστους». Το σίγουρο είναι ότι οι πεπαλαιωμένοι αντιδραστήρες δεν ήταν ικανοί να αντέξουν σε «ακραία φυσικά φαινόμενα». Κι αυτό γιατί, σύμφωνα με τον Ρόμπερτ Κέλι, πυρηνικό μηχανικό με 30ετή εμπειρία, οι εφεδρικές ηλεκτρογεννήτριες δεν μπορούσαν να αντέξουν στο τουνάμι, με αποτέλεσμα την υπερθέρμανση του αντιδραστήρα. Σύμφωνα δε με τον εκπρόσωπο του «Παγκόσμιου Πυρηνικού Συνδέσμου», Ιων Χορ Λάσι, ο σχεδιασμός των εφεδρικών γεννητριών ήταν για αντοχή σε κύμα 6.3 μέτρων κι όχι πάνω από 7 μέτρα, όπως ήταν τα κύματα που προέκυψαν από το τουνάμι. Ο αντιδραστήρας, επομένως, δέχτηκε 50% μεγαλύτερη πίεση από αυτή που είχε σχεδιαστεί, όπως επεσήμανε ένα γιαπωνέζικο έγγραφο προς τη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας στη Βιέννη, με ημερομηνία 11 Μάρτη, σύμφωνα με το πρακτορείο Bloomberg. Στο ίδιο

καυστικός για τη στάση τόσο δημοσίευμα, που επικαλείται τον «Παγκόσμιο Πυρηνικό Σύνδεσμο», αναφέρεται ότι ενώ οι μοντέρνοι αντιδραστήρες αντέχουν σε ισχυρούς σεισμούς πάνω από 7 ρίχτερ! Η εφημερίδα επικαλείται διπλωματικά τηλεγραφήματα των ΗΠΑ, που περιήλθαν στην κατοχή του WikiLeaks, που αναφέρουν μάλιστα πως η ιαπωνική κυβέρνηση αντιτάχτηκε σε δικαστική εντολή να κλείσει πυρηνικό εργοστάσιο, λόγω αμφιβολιών για την αντοχή τους σε ισχυρούς σεισμούς, ενώ αξιωματούχος της ΙΑΕΑ είχε προειδοποιήσει ότι οι κανονισμοί των εργοστασίων είναι ξεπερασμένοι, με αποτέλεσμα ενδεχόμενοι ισχυροί σεισμοί να προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα στους πυρηνικούς σταθμούς!

βιομηχανίας, κρύβοντας συχνά την αλήθεια.

Όταν το κριτήριο είναι το μέγιστο κέρδος, σε μια περίοδο μάλιστα που η οικονομική κρίση ήταν στα φόρτε της (το 2008 που έγιναν οι προειδοποιήσεις της ΙΑΕΑ), η ασφάλεια μπαίνει σε δεύτερη μοίρα. Αυτό είναι μια προγματικότητα όχι μόνο για τις υπανάπτυκτες χώρες ή τις... φωροκώσταινες, αλλά και για τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές χώρες, για τις οποίες δυστυχώς πολλοί πίνουν νερό στο όνομα της «εργατικότητας», «ευσυνειδήσας» και «օργανωτικότητας» που τις διακρίνει. Φυσικά, οι γιαπωνέζοι ιμπεριαλιστές δεν ήθελαν να γίνει μια τέτοια καταστροφή. Βάζοντας όμως στη Ζυγαριά το κριτήριο του μεγιστου κέρδους, βρήκαν ότι άξιζε τον κόπο να ρισκάρουν τις ζωές και την υγεία χιλιάδων ανθρώπων (ίσως και πολύ περισσότερων), σε μια περιοχή που τήλιττεται από ισχυρούς σεισμούς, μην πιστεύοντας ότι θα τους προλάβουν τα «ακραία φυσικά φαινόμενα». Ετσι λειτουργεί ο καπιταλισμός, ακόμα και στην πιο προηγμένη μορφή του.

ΥΓ: Εχουμε και στη χώρα μας «παπαγαλάκια» της πυρηνικής βιομηχανίας, τα οποία μάλιστα την παρουσίαζουν σαν «πράσινη ενέργεια». Κάθε φορά που γίνεται συζήτηση για κινδύνους, ιδιαίτερα λόγω της σεισμικότητας της χώρας μας, φέρνουν σαν παράδειγμα την Ιαπωνία, υποστηρίζοντας ότι η σύγχρονη πυρηνική τεχνολογία έχει εξαλείψει αυτούς τους κινδύνους. Τα δραματικά γεγονότα της Ιαπωνίας ήρθαν να τους δώσουν μια συντριπτική απάντηση.

Τις τελευταίες μέρες της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών και ιδιαίτερα μετά τη συμφωνία κυβέρνησης - απεργών πείνας, μια ανίερη συμμαχία έλαβε χώρα, όχι μέσα στο μέγαρο «Υπατία», αλλά πέριξ αυτού. Οργανώσεις που έως τότε βρίσκονταν σε άγρια αντιπαλότητα, άνθρωποι που δεν έλεγαν ούτε καλημέρα, άνθρωποι που αλληλούπονομεύονταν φανερά και κατηγορούσαν ο ένας τον άλλο έγιναν μια γροθιά. Τους ένωσε ο κοινός στόχος: να διώξουν άρον-άρον τους μετανάστες από την Αθήνα και να ξεφορτώθουν τα «καυτά κάρβουνα» από τα χέρια τους.

Ηταν φανερό τοις πάσι, ότι η κυβέρνηση δεν δεσμεύταν σε τίποτα. Κι όμως, αυτοί που είχαν την ευθύνη της διαπραγμάτευσης και της απόσπασης εγγυήσεων για τα συμφωνηθέντα στη διάρκεια της, όχι μόνο δεν άρθρωσαν ίχνος αυτοκριτικού λόγου, όχι μόνο δεν συναισθάνθηκαν το βάρος της ιδιαίτερης ευθύνης τους, αλλά αντίθετα ήταν αυτοί που διαβεβαίωναν πως όσα συμφωνήθηκαν με την κυβέρνηση θα τηρθούν.

Το επιχείρημά τους ήταν πραγματικά... τετράγωνο. Η κυβέρνηση απλά αμύνεται επικοινωνιακά στις επιθέσεις που δέχεται από τα δεξιά και δεν υπάρχει καμία περίπτωση να μην υλοποιίσει τα συμφωνηθέντα. Λες και πρόκειται για μια κυβέρνηση φιλική προς τους μετανάστες και τους αλληλέγγυους, η οποία απλά πρέπει να αμυνθεί και στις πιέσεις που δέχεται! Ήταν τόση στην κατηγορηματικότητα τους που εμφανίζονταν περίπου σαν εκπρόσωποι της κυβέρνησης. Αγνοούσαν ακόμα και τους κινδύνους που δημιουργούνταν για τους ίδιους, μιας και ήταν αυτοί που αναλάμβαναν την πλήρη ευθύνη, διαβεβαιώνοντας για τις αγνές προθέσεις της κυβέρνησης.

Εμείς που εγέραμε πρόβλημα υπαναχώρησης της κυβέρνησης και ζητήσαμε πολιτική-μαχητική αντιμετώπιση του δεχτήκαμε επίθεση που σε ορισμένες περιπτώσεις ξεπέρασε τα όρια της αλπτείας. Οι απεργοί πείνας, που εκ των πραγμάτων δεν μπορούσαν να έχουν σαφή εικόνα, είχαν αρχίσει όμως να ανησυχούν και να διατυπώνουν ερωτήματα, διαβεβαιώνονταν πως μέχρι τη Δευτέρα θα έχουν ρυθμιστεί όλες οι εκκρεμότητες της συμφωνίας. Πριν, όμως, έρθει η Δευτέρα, είχαν εκδοθεί εν κρυπτώ και παραβύστω τα εισιτήρια αναχώρησης για Κρήτη και είχαν διθεί οι διαβεβαιώσεις πως τη Δευτέρα το βράδυ η Υπατία οδειάζει.

Χωρίς οι απεργοί πείνας να γνωρίζουν τίποτα, χωρίς να έχουν συζητήσει, χωρίς να έχουν αποφασίσει. Γ' αυτό και οι αντιδράσεις την ώρα της αναχώρησης.

Γιατί, όμως, αυτή η πολιτική συμπεριφορά; Τι ήταν αυτό που συνέδεσε τους πρώτους αντιπάλους και τους μετέτρεψε σε αποφασισμένους συμμάχους; Θα ήταν αστείο να μιλήσουμε για πρωθυπουργικό ξεπέρασμα των απύθμενων αντιθέσεών τους και δημιουργία μιας καινούργιας συντροφικότητας. Ήταν μια συγκυριακή συμμαχία χωρίς αρχές, προκειμένου να υπερεπίσει ένα συγκεκριμένο σκοπό. Μια συμμαχία που θα δώσει πολύ σύντομα τη θέση της στην παλιά αντιπαλότητα.

Συνασπίστηκαν, αφού πρώτα προσκύνησαν την κυβέρνηση. Αυτό το προσκύνημα είναι που τους συνένωσε προσωρινά. Οσο οι απεργοί πείνας παρέμειναν στην Υπατία α